

WIELERVRIENDEN
EIJSDEN
1974-1999

JUBILEUMBOEKJE 25jaar op weg

Inhoud:

Voorwoord van de voorzitter	2
Voorwoord van de voorzitter van het jubileumcomité.....	4
Inleiding van de samensteller van dit jubileumboekje	5
In memoriam..... Jo Schuldres en Bèr Rosier.....	6
Jubilarissen.....	7
25 jaar „ op weg ".....	9
Ledenlijst.....	17
Twee daagse	18
Tijdritten.....	22
A- Klassiekers	25
B- Klassiekers.	42
Andere georganiseerde toertochten.....	47
Lange afstandsritten	57
Lange afstand clubritten.....	58
Meerdaagse tochten.....	61
Cyclo – Sportieven	78
Veldtoertochten	82
St. Nicolaasfeest.....	84
Wisten jullie.....	85

Voorwoord van de voorzitter.

“Van heuvel tot buitencategorie !”

In deze jubileumuitgave heeft de samensteller / schrijver getracht de geschiedenis van de T.C. “Wielervrienden” vanaf de oprichting, 25 jaar geleden, tot nu, samen te vatten.

Dat dit geen gemakkelijke klus was, weten we allemaal. Gedurende deze periode heeft de club heel wat “toppen” en “dalen” meegemaakt: Van hele mooie dag – tot grote toertochten; van de geijkte zondagmorgen - rit tot grote klassiekers: van de zondagmorgen - trimmer tot heuse vedette; van kleine tot grote afstanden; van A – tot B – ploeg: van 13 jubilarissen tot 50 leden; van zwoegers tot talenten; van jong tot oud, en ga zo maar door. Helaas zijn ons ook in deze periode enkele wielervrienden op pijnlijke wijze ontvallen, waarbij we op gezette tijden gepast stilstaan.

We hebben altijd een groep enthousiaste mensen gehad, die de club “droegen”, die telkens fietsevenementen of andere activiteiten organiseerden. Deze jongens blijven niet altijd “op kop fietsen” om dit in wielertermen uit te drukken. Willen we op deze manier verder gaan, dan moet “die koppositie” af en toe eens overgenomen worden door anderen.

Niet alleen de fietsprestaties, maar zeker ook de onderlinge vriendschap en de verkeersveiligheid, zijn altijd belangrijke punten geweest, waarvoor wij ons sterk maakten. Laten we ons met z’n allen hiervoor blijven inzetten en niet al te professioneel worden. Ook onze zondagmorgen – trimmers moeten mee kunnen. Daar kunnen niet alleen de zgn “duwers” voor zorgen, maar zeker ook de jongens die op kop fietsen moeten af en toe eens omkijken.

Laten we onze “ploegentactiek” aanpassen aan de “vorm van de dag”, zodat “tactisch” gezien de mensen met de meeste “techniek” en “conditie”, de “discipline” kunnen opbrengen om de “plakkers” uit de wind te houden” en zodoende geen “combine” vormen, waardoor “ploegenoten” zonder “afzien” naar de “meet” gebracht kunnen worden om vervolgens “aan de tap” van de “zoetheid” der “overwinning” op de zondagmorgen te mogen genieten.

Ik wil iedereen hierbij van harte feliciteren met dit jubileum en tevens dank zeggen aan de jongens die zich in al die jaren hebben ingezet voor de club als bestuurslid, organisator, technicus, wegkapitein etc.

Last but not least, dank ik onze sponsoren, die steeds bereid waren er voor te zorgen dat wij als groep representatief voor de dag kwamen.

Heinz Reumers,
Voorzitter.

Voorwoord van de voorzitter van het jubileumcomité

Mooi zilveren jubileumfeest

Als voorzitter van het Jubileumcomité voel ik me vereerd om via deze uitgave het bestuur en de leden van de Toerclub De Wielervrienden te kunnen feliciteren met hun 25- jarig bestaansfeest.

In de achter ons liggende jaren hebben de Wielervrienden de naam van Eijsden uitgedragen in binnen – en buitenland; in klassiekers en in één – of meerdaagse grote toertochten.

Zo hebben we ook de namen van onze sponsoren tot ver buiten onze landsgrenzen bekendheid willen geven.

Ik dank alle leden van het jubileumcomité voor hun bijdrage in het organiseren van ons zilveren bestaansfeest. Om dit alles in goede banen te leiden kwam toch het een en ander kijken. Ons comité – lid Willy Theunissen wil ik nog eens apart dank zeggen voor de samenstelling van ons jubileumboekje “25 jaar op weg”.

Het eerste evenement van ons zilveren feest, nl. de culinaire fietstocht op 21 augustus, was zonder meer geslaagd. Deze jubileumtocht, waarin we in één grote groep van 40 fietsers vanaf Sibbe – waar we getrakteerd werden op koffie en vlaai – naar Eijsden fietsten! Prachtig!. Daarna de huldiging van de 13 jubilarissen, de uitreiking van de jubileumtruitjes en de groepsfoto voor ons clublokaal het “Eetcafé La Meuse”. Hierna werd er nog een klein feestje gebouwd.

Ik hoop dat ons slotfeest, op 11 december a.s. ook in ons nieuwe clublokaal, een daverende afsluiting zal zijn van ons 25 – jarig bestaansfeest en tevens het begin van nog eens 25 jaar vriendschap en fietsplezier in een goede gezondheid.

De voorzitter van het Jubileumcomité

Fred Doensen.

Inleiding van de samensteller van dit jubileumboekje

Bij de samenstelling van dit jubileumboekje ben ik nauwkeurig te werk gegaan. Desondanks kan het zijn, dat ik ergens een naam vergeten ben of een andere kleine "misstap" gemaakt heb.

Om alle fiets- en andere gebeurtenissen van de afgelopen 25 jaar zo precies mogelijk op te schrijven heb ik nog enkele "ancien combattants" geraadpleegd. Bij het lezen zullen velen, vooral de oudere leden, de herinneringen als muziek in de oren klinken.

We hebben met z'n allen toch wat afgefietst. We waren niet alleen in Nederland, België, Luxemburg, Frankrijk, of Duitsland, maar ook in Oostenrijk, Zwitserland, Italië, Spanje en zelfs in Engeland. Fietsen is prachtig en soms zijn de herinneringen, die je overhoudt aan bepaalde tochten ook van veel waarde. Gek toch dat de momenten waarop je het moeilijk had je het beste bijblijven.

De meeste waarde hecht ik echter aan de onderlinge vriendschap, die we met z'n allen moeten blijven koesteren. Dit is een groot goed. Het was een hele klus om dit boekje te maken, maar ik heb dit met plezier gedaan.

Ik wil Jef Beckers en Petra Weijzen danken voor hun hulp. Zij verwerkten alle kopie nog eens op de computer. Petra wil ik dan nog bijzonder dankzeggen. Zij maakte er een keurig geheel van door het boekje in te binden.

Veel leden zijn de 50 jaar gepasseerd. En het aantal 60- plussers groeit snel. "De club mag niet vergrijzen" hoor je vaker zeggen. Nieuw, jong bloed moet er dus komen. De jongere aanwinsten van de afgelopen jaren moeten straks hun energie in de club steken. Zij moeten de pijlers zijn waarop we verder moeten bouwen.

Het boekje dat in de verre toekomst gepresenteerd wordt bij ons gouden jubileum, zal ik niet meer maken. Wel hoop ik dat dit dan nog te kunnen lezen.

Willy Theunissen

In memoriam..... Jo Schuldres en Bér Rosier

Hoe kwetsbaar een mensenleven is moesten wij als fietsclub twee keer ervaren. Twee Wielervrienden, Jo Schuldres en Bér Rosier verloren we in deze 25 jaar. Het zijn twee zwarte bladzijden in ons bestaan.

Beiden namen een aparte plaats in, binnen onze club. Hun overlijden maakte een diepe indruk op de groep en liet een grote leegte achter.

Jo was een markante figuur in onze club en speelde ook een rol bij de oprichting in 1974. Hij leefde voor de wielersport. Hij was bestuurder van de Hel van het Mergelland en betrokken bij de organisatie van de Zesdaagse van Maastricht. Hij had een drukke babbel, was altijd in voor een lolletje en fietste zelf op een fiets die hem een maatje te groot was. Vele jaren fungeerde hij als Sinterklaas, ook voor onze vereniging. Hij kon goed met het vingerdje wijzen. Dat had hij geleerd in zijn scheidsrechtertijd (voetbalsport).

Jo overleed op 3 april 1985, op 38- jarige leeftijd, tijdens een trainingsrit, die hij met zijn vriend en vaste fietsmaat Jo Wolfs maakte. Hij werd in Wandre aangereden door een auto en was vrijwel op slag dood.

Bér was, voordat hij bij de Wielervrienden in Eijsden kwam, lid van de wielersclub Valkenburg/ Berg en Terblijt. Hij had met enkele jongens van onze club in de Savoie – tour en in de Troffée Européenne vanuit Spa gefietst voordat hij lid van onze club werd.

Bér was een gewaardeerd lid, iemand waarop je kon bouwen. Hij was er altijd en zijn materiaal was steeds tot in de puntjes verzorgd. “Het kopwerk en het dichtrijden van gaatjes is het werk voor de meer getalenteerde fietsers”, meende Bér. Zowel de 1e Alpentocht, de Savoie – tour en de Drielandentocht werden mede door hem op papier gezet. Hij zorgde telkens voor het draaiboek en maakte na afloop een verslag. Zijn vrouw Yvonne heeft de groep op deze tochten altijd prima begeleid met de auto.

Tijdens een mooie Goede Vrijdag, op 11 april 1995, kwam Bér op onverklaarbare wijze ten val, vlak voor de laatste scherpe bocht van Banneux naar Pepinster. Hij raakte in coma en overleed op 19 april 1995.

Jubilarissen

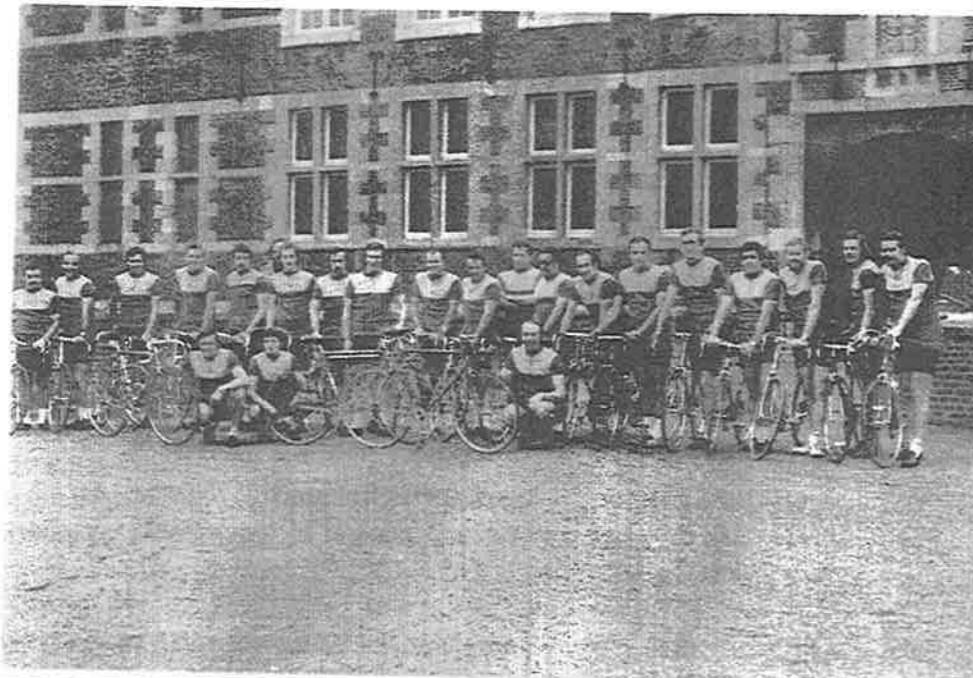
In al deze 25 jaar is het ledenverloop gering geweest. In 1974 zijn we gestart met 20 leden. Langzaam groeide dit aantal uit tot het huidige ledental van 51. Het is dan ook niet verwonderlijk dat er bij ons zilveren jubileum zoveel mensen zijn die lid zijn sedert de oprichting.

Op bescheiden wijze – een bijzonder kenmerk van onze club – zijn deze 13 jubilarissen onlangs in het zonnetje gezet.

Deze jubilarissen zijn: **Jef Aussems, Jef Creuwels, Jeng Rethero, Jean Weijsen, Bart Janssen, Lambert Jeukens, Fred Doensen, Tonny Pachen, Theo Partouns, Gerry Theunissen, Albert Deckers, Willy Theunissen en André Wolfs.** **Martin Creuwels**, tot op heden ons enige ere- lid, was ook een van de mensen van het eerste uur.

Enkelen zijn een jaar na de oprichting lid geworden. Wij hopen deze het volgend jaar te mogen huldigen.

1978

1980

25 jaar „ op weg ”.

Er is heel wat gebeurd in de afgelopen 25 jaren dat we “op weg” zijn met onze toerclub. Alle voorvallen op de fiets, tijdens clubtochten, klassiekers, Alpentochten ect. ect. in dit boekje samen te vatten is eigenlijk een onmogelijke opgave. Toch heb ik geprobeerd heel veel van ons fietsgebeuren van de afgelopen kwart eeuw in het kort hierin te omschrijven. En is er ergens een naam of een kilometer vergeten, neem mij dit dan niet kwalijk

Het begin.

Het begon allemaal zo “onschuldig”. In Eijsden maakten in de 70 -er jaren enkele groepjes sportieve lui op de sportfiets wekelijks toerritten. Enkelingen fietsten nog in een voetbalbroek en anderen schoven nog de gymnastiekschoenen tussen de clipsen. Bij georganiseerde tochten, die in de buurt gehouden werden – ik denk aan de Toer de Jokers, de Toer de Grenadeer, de Toer de Chateaux e.a. – ontmoetten zij elkaar. Er groeide een zekere “fietsband”. Op een gegeven moment namen enkele mensen, naar ik meen: Jo Schuldres, Fred Doensen, Gerry Theunissen en Theo Partouns het initiatief om al deze fietsende jongelui eens bij elkaar te roepen om de mogelijkheid te bekijken om samen in één grote groep te gaan fietsen. Het eerste gesprek hierover had plaats bij de Makado in Beek. Op de bijeenkomst die even later in het café Geurten in de Diepstraat gehouden werd was het druk. Iedereen voelde er wel iets voor om voortaan in groepsverband te gaan fietsen. Een échte fietsclub oprichten? Nee, dat hoefde niet; dat gaf alleen maar rompslomp en sores. En zo werd gestart. Al vlug beseften we dat er toch een paar jongens moesten zijn die de kar zouden trekken, of in fietstermen gezegd: die op kop van het peloton zouden fietsen. Dus werd er o.a. gezorgd dat er raambiljetten bij café Geurten verschenen, waarop de routes vermeld werden, die elke zondag gefietst zouden worden. We vertrokken ook steeds vanaf de Greune Mért, zodat het logisch was dat dit ook ons “clublokaal” werd, ook al waren we toen nog geen club.

Toen we op een zondagmiddag, na een rit met een groep in de Greune Mért bij elkaar zaten, vonden we het toch beter een bestuur te gaan formeren. Logisch dat Jeng Rethero, als oudste van de groep, gevraagd werd om voorzitter te worden. Verder werd er naar Willy Theunissen gekeken – hij was immers handig met de pen en het typemachine – om secretaris te worden. En Fred Doensen ging op de centen letten en werd penningmeester. Dat was eigenlijk gemakkelijk, want we hadden nog geen centen en we betaalden ook nog geen contributie. Waarom ook eigenlijk, want we waren nog altijd geen échte club. Vervolgens werden Jean Weijsen en Martin Creuwels benaderd om in het bestuur zitting te nemen. Martin wist het een en ander van wielrennen af want hij was nauw verbonden met de Van Erp ploeg. En Jean was de man met veel ervaring. Hij fietste al jaren op een echte renfiets en had een brok aan ervaring opgedaan tijdens de monsterrit van Barcelona naar Geleen, die hij met de Gentlemen keurig had uitgereden. Deze ervaring zou ons best nog eens van pas kunnen komen. En we gokten toen niet verkeerd. Toen moest er nog een technische man bij komen. Deze vonden we in de persoon van Theo Partouns.

Opeens hadden we een bestuur en beseften we dat we nu toch een échte club, een toerfietsvereniging waren. We hielden een jaarvergadering en iedereen stond achter het bestuur. Een half jaar later, in 1975, hadden we al statuten, officieel door de notaris opgemaakt. Tot slot moest de club nog een naam krijgen. “We gaan ons de Wielervrienden noemen” zei Martin Creu-

wels. Niemand van de leden die in het café waren had hier problemen mee. Korte tijd later hing er boven de deur van ons clublokaal De Greune Mért een mooi groen bord met hierop in keurig wit de naam "Wielervrienden Eijsden" geschilderd. Dit uithangbord was een idee van Jean Weijssen, die een soortgelijk bord "ergens" boven de ingang van een Belgisch stamminee had gezien. Het groene bord heeft 25 jaar lang boven de deur van de Greune Mért gehangen en wij heten nog steeds "Wielervrienden Eijsden".

Kleding

Nauwelijks gestart, reed al iedereen is een zwarte wollen koersbroek, al dan niet voorzien van een "leren zeem". Ik weet dat Theo Partouns en Jo Schuldres zelfs al met een echte rood-gele koerstui van Ralley fietsten.

We spijkerden plaatjes onder onze schoentjes, zodat deze lekker vast zaten in de clipspedalen, en voelden ons al een klein beetje "professioneel" worden.

Na een jaar kregen we onze eerste clubtrui. Blauw met geel. Naar de maat werd niet gekeken. Er waren alleen grote en kleine maten. Wat stonden we er prachtig op! "Café Geurten" prijkte er op onze ruggen. De sponsoring deed zijn intrede, want de clublokaalhouders Jeanne en Bér hadden een leuk bedrag geschonken in de aankoop hiervan. Er werden foto's gemaakt, in de Diepstraat en bij het Kasteel. Omdat de naam van de sponsor alleen op de achterkant van de trui gedrukt was, moeten we, voor de groepsfoto, allen de trui even het achterstevoren aantrekken.

Na enkele jaren reikten de truien ons bijna tot aan de knieën. Er kwamen nieuwe – rode – truien. Weer deden Jeanne en Bér een leuke duit in het zakje en weer was er feest!

Via Fred kochten we later voor een leuk prijsje allemaal een zwart-oranje winterpak met in grote letters "Brouwers Machines" erop. Reclame is altijd een belangrijk zaak!

Weer enkele jaren later schaften we groene vesten aan waarop het vignet Wielervrienden Eijsden – Café Geurten prijkte. Ditzelfde vignet zagen we weer terug op onze volgende clubtrui, een blauw – groene agu trui. Dit was de laatste door Café Geurten gesponsorde kleding. Jeanne en Bér verlieten het café. Er werd toen goed gefeest. Dit deden we ook weer een maand later, toen Lilian en Coen het café "De Greune Mért" gingen runnen. Al op de openingsavond werd een "deal" gemaakt over kledingsponsoring. Jacq de Groen wilde toch iets extra's doen bij deze opening. "Een goed begin, is het halve werk" meende Jacq. Niet lang daarna, in het voorjaar 1992, werden we door onze nieuwe sponsors helemaal in het nieuw gezet met een koersbroek, een trui en een vest. Op het groene outfit prijkte in mooie gele letters; "Café Greune Mért Eijsden". En uiteraard het vignet van het Aannemersbedrijf Jacq de Groen bv. We stonden er prachtig op. Bij de aanbieding werd weer gefeest en nieuwe clubfoto's gemaakt.

Vier jaar later, in 1996, toen we weer aan nieuwe kleren toe waren, tastten onze sponsors Coen en Lilian en Jacq de Groen opnieuw diep in de buidel. De namen van de beide sponsors prijken nu op onze kleurrijke rood- blauw –zwarte kleding, bestaande uit een korte broek, zomertrui + vestje en een wintervest. Het ontwerp was van ons jongste clublid Mark Janssen. En wat te denken van onze geel- groene jubileumtrui, die iedereen in augustus 1999 bij ons 25- jarig bestaansfeest uitgereikt kreeg. Ons clublid Fred Lieben zorgde dat zijn bedrijf "Permek" uit Maastricht deze truitjes voor een deel sponsorde. Dat de vignetten van onze vaste sponsors er ook op gedrukt werden is logisch. Wij wilden op deze manier iets terug doen; een sympathiek gebaar maken.

Wat zal het jaar 2000 ons brengen op het gebied van kleding? We wachten even af, er is geen haast bij.

1985

1988

1992

1996

Materiaal

In de beginjaren fietsten enkele leden nog op een zware sportfiets met spatborden en bagagedrager. Wél met een racestuur en uitvalnaven. Anderen waren al in het bezit van een echte Peugeot, een Koga Myata of een Ralley met een Simplex-derailleur. Tegenwoordig praten we niet meer over een R.I.H. een Ralley of een Peugeot. Nu sieren een Moser, een Eddy Merckx, een Gazelle, Giant, Colnago, Vitus, Diamant, een Pinarello of weet ik wat voor een karretje, het peloton. En meestal zijn deze van een blits kleurtje voorzien.

De 10 versnellingen van vroeger, werden er 12,14,16 en zelfs 18. Bijna ieder lid heeft een behoorlijke technische fietsknobbel en praat over de 52-13 net zo gemakkelijk als Jeng Rethero – de man van het grote verzet- in zijn goede jaren praatte over de 54-13 of 12!

Vandaag de dag fietst iedereen, of bijna iedereen, op een ingenieuze high-tech-fiets met plof vrije banden, een superlicht frame, probleemvrije schakelmechanismen en super betrouwbare remmen. Het trappen is eigenlijk een beetje bijzaak geworden. Alhoewel.....?

Het klick-schakelsysteem, toeclips, wat was dat ook al weer? En tubes kitten was vroeger eigenlijk toch een rot karwei, nietwaar? Binnenkort zullen we ons weer afvragen: "Het systeem hyperglide, lookpedalen, wat waren dat ook alweer voor dingen?"

Clubritten

Steevast werd elke zondagmorgen vanaf het clublokaal aan de Diepstraat in één groep vertrokken voor de wekelijkse clubrit. De opkomst was vanaf het begin groot. Toch was vrijheid – blijheid ons devies, wie kwam fietsen, oké, en wie niet kwam opdagen, ook goed. Als je tegenwoordig enkele keren op zondagmorgen niet aanwezig bent, wordt al vlug gezegd: "waar blijft hij toch?"

De eerste jaren werd er in de wintermaanden nauwelijks gefietst. Nu denkt bijna niemand meer aan een winterstop. Er werd in de week ook relatief weinig getraind. 10000 km of meer per jaar fietsen – een aantal dat tegenwoordig door verschillende leden gehaald wordt - daar dacht niemand in de verste verte aan. Toen kenden we wel het fenomeen ADV nog niet. Toch werden er, zeker in de vakantietijd, ook al lange trainingstochten gehouden o.a. naar Durbuy, Malmedy, Winamplanche, Lorcé, Thorn en de Eifel.

Vaste clubritten als de openingsrit Tour de Vesdre, de Stuwdamroute, de Vuursteenroute, Banneux, Monschau, Roosteren, Baraque Michel, het Drielandpunt stonden vanaf het begin op het programma. Zo ook La Roche, Valkenswaard en de Mergellandroute. Deze routes worden nog steeds gefietst. In de loop der jaren zijn de wekelijkse clubritten uitgebreid en is hierin meer variatie gebracht.

Om de leden te stimuleren zoveel mogelijk aan de clubritten mee te doen, werd in 1987 het zgn "kruisjessysteem" ingevoerd.

Degenen die door het meefietsen van de clubritten het meeste aantal kruisjes achter zijn naam had staan, werd clubkampioen. Ons inziens werkt dit systeem toch positief.

Naast de clubritten werd vroeger veel, en nu in mindere mate, deelgenomen aan georganiseerde lange toertochten en klassiekers.

In 1986 werd, op voorstel van Martin Crousen, een koffiepauze van plm. 15 minuten, tijdens de zondagsritten ingelast. Dit voorstel werd in de jaarvergadering in stemming gebracht. Met 11 tegen 10 stemmen kwam de koffiepauze er door. De groep was intussen gegroeid en er werd besloten dat er elke zondag een volgauto mee zou rijden. Ook dit punt kende zowel vóór als tegenstanders maar haalde het met een nipte meerderheid in de jaarvergadering.

Met het jaar werd er in de week intensiever getraind en waren we dus prestatief bezig. Het tempo van de clubritten werd enkele leden te hoog. Ook de afstand van de rit werd langer.

Zo groeide langzaam maar zeker een tweede groep. Iets waarmee het bestuur in het begin helemaal niet blij was. Gevreesd werd voor een zekere splitsing binnen de club. Toch is dit laatste, achteraf gezien, allemaal best meegevallen.

De zgn B-groep groeide al snel in degenen die voor deze groep kozen, voelden zich er dan ook spoedig in thuis. Gezien het krachts – en soms ook het leeftijdsverschil, én de grootte van de groep zou het ondenkbaar en zelfs onverantwoord zijn om nu nog in één groep te fietsen. De discipline – in verband met de veiligheid – zou hiervoor ook moeilijk opgebracht kunnen worden.

Bekers

De grote prijzenkast in het clublokaal staat vol met bekens, vaantjes of andere trofeeën, die we – soms van verre – meebrachten. Al is het exemplaar nog zo lelijk, het plaatje met de datum en de naam van de tocht, die erin gegraveerd zijn, maakt de herinnering onvervangbaar.

Soms zit er achter zo'n bokaal nog een heel verhaal!

Het zijn allemaal trofeeën die we kregen op lange toertochten of klassiekers. Trofeeën voor de grootste buitenlandse club die de rit uitreed; voor de verstkommende vereniging en soms gewoon een beker uit sympathie. Allemaal toch mooie herinneringen. Naast deze bekens staat een grote, zware kassei. Een échte, die we ooit meebrachten uit Parijs – Roubaix! Een pracht exemplaar!

Contributie

Verschillende jaren betaalden we geen, of een klein bedrag aan contributie. Toch was er altijd geld in de clubkas. Dit werd door allerhande activiteiten bijeen gebracht. Zo hielden we elke winter een paar kienavonden. We hielden een onderlinge loterij waarmee de feestavond betaald werd. Enkele jaren hadden we tijdens de Diepstraatfeesten een buffet-stand in de Spaunstraat. Een keer zelfs in de garage van onze huidige sponsor Jacq de Groen. Verder hielpen we elk jaar mee o.a. bij de afzetting van het parcours van de Hei van het Mergelland en tijdens de twee-daagse doktorenritten in St.Geertruid. Dit bracht allemaal geld in het (verenigings-) laatje.

De animo voor deze activiteiten liep na enkele jaren sterk terug bij de leden. We zochten naar andere inkomsten, met als gevolg dat de contributie omhoog moest. Deze verhoging hield ook verband met het feit dat we ons, als club, aansloten bij de K.N.W.U – afd. Toeren en later bij de N.T.F.U.

Feesten

We hebben veel gefietst, maar we hebben ook veel gefeest en plezier gehad bij Jeanne en Bèr en later bij Coen en Lilian.

Denk maar eens aan de jaarlijkse feestjes bij de opening van het seizoen, bij de sluiting van het seizoen, na afloop van de tijdritten en de jaarvergaderingen.

We hebben ons 5, 10, 15, en 20 – jarig bestaansfeest telkens gevierd. Het afscheid van Jeanne en Bèr, de opening door Coen en Lilian. Telkens als we nieuwe kleren kregen, en dan de carnavalsavonden. Ik kan me de feesten goed herinneren als de gangmakers Theo Partouns en Martin Creuwels uiteindelijk toch weer met de emmer en dweil voorop gingen in de polenaise. Dit gebeurde meestal na middernacht.

Afscheidsgedicht voor Jeanne en Bèr

Jeanne en Bèr, de bekende Eysdense kroegbazin en -baas, zijn alweer enige tijd met pensioen. Maar vergeten is het tweetal bepaald niet. Daarvoor hebben te veel betekend in het Eysdense. Met name de Eysdense Wielervrienden kunnen het span maar moeilijk vergeten en verwoorden hun spijt met een alleraardigst gedicht. Omdat het zo leuk en goed bedoeld is (en best in elkaar steekt) plaatsen we bij deze dit contereitsel. De titel is (hoe kan het anders):

*Jeanne en Bèr,
„Hier een 'bloemetje' als dank voor alles wat jullie voor ons deden,
vooral voor jullie vriendschap en zorg die jullie aan ons besteedden.*

*Het caféleven heeft voor jullie afgedaan,
naar onze vriendschap blijft gewoon voortbestaan.
Bij het rijmen kan het ons toch niet lukken,
Om onze dank helemaal op papier uit te drukken.
Voor ons waren de voorbije jaren een erg leuke tijd,
we waren vrienden en vonden bij jullie gezelligheid.
Bij jullie hebben we gevreigeld, gedronken, gelachen,
geklasjeerd.*

Misschien waren we wel eens lastig, maar hebben ons altijd geamuseerd.

*Met trots droegen we al die jaren de Geurten-trui,
op onze tochten in zomer, winter en tijdens een regenbui.
We hopen elkaar nog vaak tegen te komen.*

Ergens op een wandeling of op een bankje onder de bomen.

*Om herinneringen op te halen van al die jaren,
Dat De Wielervrienden en jullie in het café aan de Diepstraat waren.*

Geniet van jullie vrije tijd, jullie hebben het verdiend.

En beloof ons: Blijf een beetje wielervriend.

Mochten jullie je in de Prins Bernhardstraat eens vervelen,

*Laten we elkaar dan ontmoeten bij 'Geurten op de hoek'
tijdens de Bronk en de Diepstraatfeesten”.*

De nieuwe eigenaars van het voormalige Café Geurten aan de Diepstraat zijn MVV-speler Koen Quaden en zijn vrouw Lilian de Groen. Koen en Lilian worden dus de nieuwe Bèr en Jeanne.

* Jeanne en Bèr Geurten: „Wat een mooi afscheidsgedicht”
Foto WIL NIJWIK

Bestuur en leden van het feestcomité

We hebben de samenstelling van ons allereerste bestuur reeds vermeld. Onze eerste voorzitter Jeng Rethero werd opgevolgd door Martin Creuwels. Nadien werden achtereenvolgens Theo Partouns en Heinz Reumers voorzitter. Willy Theunissen is secretaris sedert de oprichting, althans vanaf het moment dat er een bestuur gevormd werd. De eerste penningmeester was Fred Doensen. De portefeuille van financiën werd daarna achtereenvolgens beheerd door Math Poismans, Sjr Rouschop en thans door Jef Beckers. Als leden van het bestuur in al die jaren noemen wij; Jean Weijsen, Albert Deckers, Jo Wolfs, Math Wolfs, Bart Janssen en Math Miesen. Het huidige bestuur bestaat uit: Heinz Reumers, Willy Theunissen, Jef Beckers, Bart Janssen en Math Miesen.

Net als bij ons 20-jarig bestaan heeft het feestcomité van 1999 veel werk verzet om dit feest te doen slagen.

Ons vierde lustrumfeest werd gevierd met een feestrit, een expositie, en een spellenavond met een hapje en veel muziek. Het jubileumcomité bestond toen uit: Gerry Theunissen, Heinz Reumers, Mark Janssen, Bart Janssen, Jo Pinckaers, Sjr Rouschop en Theo Partouns.

Het comité bij ons zilveren jubileum is als volgt samengesteld: Fred Doensen (voorzitter), Jef Beckers (secretaris) en de leden Theo Partouns, Heinz Reumers, Jo Pinckaers en Willy Theunissen.

De bestuurvergaderingen worden kort en zakelijk gehouden. Dit was wel eens anders. In de aanvangsjaren vergaderde het bestuur meestal op een maandagavond als in een van de omliggende dorpen als Mesch, St. Geertruid, Moelingen, Voeren of Gronsveld kermis gevierd werd. De vergadering kond dan wel een beetje uitlopen. Kastelein Bér Schuyren was dan meestal zo fideel om ons even hier naar toe te brengen en ons later, na sluitingstijd van café Geurten, weer op te halen.

Bedankt

We mogen gerust stellen dat we met z'n allen eraan hebben gewerkt, dat ons hele reilen en zeilen nu al 25 jaar stand houdt. De een heeft iets meer gedaan voor de club dan de ander, maar zo werkt dit nu eenmaal.

Tot slot

Is er nog iets veranderd in al die jaren? Jazeker! Niet alleen het materiaal maar ook de mentaliteit van de fietsers. De zogenaamde "clubliefde" ontbreekt nog wel eens.

Gelukkig is de onderlinge kameraadschap altijd goed gebleven, al was er zeker wel eens een haar in de boter.

De grote verandering voor de club kwam in juli van dit jaar, net vóór ons zilveren jubileum.

Onze kroegbazen Coen en Lilian gingen verhuizen naar het Eetcafé "La Meuse". Dit nieuws kwam voor ons als een donderslag bij heldere hemel. De toekomst van "De Greune Mért" was onzeker. Mét Coen en Lilian verhuisden we mee naar "La Meuse". Het werd wel even wennen in de nieuwe omgeving, waar we op 1 augustus 1999 van start gingen.

We beginnen nu aan onze 2e periode van 25 jaar. Op weg naar de 50!

Hopelijk hebben we nog een lange weg te gaan. Succes!

WVE.ESD W.V.E. EIJSDEN LEDENLIJST

Adresnaam	Postadres	Plaats	Geboorte jaar
Aarts S.H.M.	Vogelzang 9	Eijsden	5-08-1950
Aussems J.M.H.	M.L.Kingstraat 7	Eijsden	26-03-1933
Beckers J.J.	Beezepool 12	Eijsden	26-03-1938
Beijers T.M.J.	Breusterstraat 42	Eijsden	31-08-1968
Bessems H.G.A.	Emmastraat 51	Eijsden	30-04-1944
Bex P.	Pres. Rooseveltlaan 206 A	Maastricht	21-10-1939
Bormans R.	Beezepool 77	Eijsden	4-08-1971
Brouwers R.	Minnekesput 226	's-Gravenvoeren	4-03-1941
Creuwels J.J.F.	Graaf de Geloeslaan 10	Eijsden	12-01-1953
Deckers A.J.H.	12 Septemberstraat 2	Eijsden	29-02-1940
Dodemont H.J.L.	Pastoor Debetsstraat 18	Eijsden	13-09-1938
Doensen F.A.E.	Margrietstraat 31	Eijsden	12-02-1935
Dolmans G.C.	Courtpendu 15	Eijsden	1-01-1954
Drippy A.M.J.	Kennedylaan 19	Eijsden	20-03-1951
Fraats J.L.M.J.	Emmastraat 72	Eijsden	26-09-1948
Irsen van G.W.J.	Weg op Mesch 5/3	's-Gravenvoeren	21-11-1944
Jansen A.P.J.C.	St. Jozefstraat 14	Eijsden	19-09-1953
Janssen B.G.J.	Mozartstraat 29	Eijsden	23-06-1948
Jeukens J.L.	Achter de Lang Haag 77	Eijsden	12-03-1939
Jeukens R.	Kerkstraat 9	Eijsden	2-08-1966
Jeukens R.J.G.M.	J.S.Bachstraat 28	Eijsden	30-10-1944
Jeukens W.F.M.	Kennedylaan 15	Eijsden	27-05-1946
Lieben F.L.L.	Beezepool 10	Eijsden	3-08-1948
Martens R.A.J.	De Bak 32	Eijsden	6-10-1966
Miesen M.M.J.	Praaglaan 44	Maastricht	2-03-1945
Pachen A.M.G.	Wilhelminastraat 70	Eijsden	7-07-1936
Pannemans P.J.	Prins Hendrikstraat 53	Eijsden	11-09-1945
Partouns T.P.M.	Boomkensisstraat 55	Eijsden	6-11-1947
Pinckaers J.C.G.M.	Rijksweg 253	Eijsden	13-05-1957
Poismans M.V.L.	Emmastraat 17	Eijsden	31-05-1954
Quaden C.M.E.	Diepstraat 44	Eijsden	30-11-1966
Rethero J.	Stiegel 13	Eijsden	24-10-1923
Reumers H.E.M.	Emmastraat 74	Eijsden	2-10-1953
Rousch G.M.J.	Emmastraat 41	Eijsden	29-04-1945
Rouschop G.H.J.	Verdistraat 40	Eijsden	19-07-1944
Smulders J.F.	M.L.Kingstraat 38	Eijsden	14-02-1945
Spauwen A.J.H.	Kennedylaan 33	Eijsden	22-06-1944
Spauwen J.M.	Verdistraat 46	Eijsden	22-07-1947
Stessen J.M.J.	Beezepool 1	Eijsden	3-09-1956
Stevens G.C.F.P.M.	Hubert Smeetsstraat 1 J	Eijsden	
Swinnen M.	Keelstraat 9	Vroenhoven	1-11-1944
Teuwen H.L.	St. Martinusstraat 6	Eijsden	27-08-1939
Theunissen G.C.L.	Pastoor Debetsstraat 7	Eijsden	13-05-1946

WVE.ESD W.V.E. EIJSDEN

Adresnaam	Postadres	Plaats	Geboorte jaar
Theunissen W.J.L.	Breusterstraat 10	Eijsden	11-01-1935
Vranken H.W.J.	Catharinastraat 3	Eijsden	25-11-1940
Vranken J.J.M.H.	Catharinastraat 5	Eijsden	28-08-1951
Vroemen J.H.G.	Vroendalsweg 12	Gronsveld	3-01-1949
Weijzen J.F.M.	Kapelkesstraat 58	Eijsden	5-10-1948
Wolfs A.G.M.J.	M.L.Kingstraat 40	Eijsden	12-01-1947
Wolfs J.E.P.	M.L.Kingstraat 19	Eijsden	19-10-1948

Twee daagse

Twaalf keer werd er een twee-daagse georganiseerd. altijd tegen het eind van september. de eerste keer, in 1976, naar Clervaux (Luxemburg). de laatste keer naar Erezée (Belgie). dit was in 1989.

De twee-daagse was in die tijd iets speciaals; daar leefden we naar toe. Daar spaarden we ook voor. Immers vlak vóór de twee-daagse werd de spaarkas geledigd.

Om een oogje in het zeil te houden, gingen de vrouwen steeds mee. Deze reden in busjes en auto's achter de groep aan, of gingen alvast ergens op een terrasje koffie drinken.

Maanden tevoren ging het bestuur op pad om een hotel te bespreken én om te kijken waar de koffie-pauzes gehouden konden worden. Met dit karwei waren die "heren" dan altijd wel een hele dag – en soms ook nog een hele avond – bezig. Maar het lukte altijd wel weer. In 1984 kwam het bestuur in een restaurant in Jalhay tussen de gasten terecht, die hier een gouden bruiloft vierden. Er werd toen gewoon meegefeest. Als overnachtingsplaats werd een plek gekozen, waarvoor we toch altijd zo'n 120 tot 140km moesten fietsen. Zowel op de heen- als de op de terugweg. Soms was het inkorten van de route op de terugweg mogelijk. Zo kwamen we dan altijd weer op plaatsen en wegen, die voor de meesten nog niet bekend waren.

Voor de twee-daagse was – zeker in de beginjaren – veel belangstelling. De laatste twee keer viel de interesse erg tegen. Er werd intussen in een A en B groep gefietst, waardoor het niet gemakkelijker werd een grote groep bij elkaar te krijgen. Zowel de afstand als het tempo waren de oorzaken. Na 1989 werd hiermee uiteindelijk gestopt.

Sponsoring.

In de beginjaren maakten Palmyre en Sjeng Rethero altijd een video-film, die dan later in het clublokaal getoond werd.

In de hotels werden we steeds gastvrij ontvangen. Het gezamenlijk diner was altijd goed en vooral gezellig. Hier werd de clubkampioen bekend gemaakt en er was voor iedereen een aandenken aan de betreffende twee-daagse. Dan werd ook het envelopje geopend, dat Jeanne en Bèr ons stevast meegaven voor een paar versnaperingen. Een leuke geste, die later – bij gelegenheid – ook door Coen en Lilian werd overgenomen. Na het diner ging de hele groep, of bijna de hele groep, stappen. Een enkeling dacht dan al aan de dag van morgen, als toch weer een lange rit naar huis wachtte. Voor de meesten was dit blijkbaar geen probleem. We zijn altijd weer goed in Eijsden aangekomen. Enkelen stonden dan die zondagmorgen tegen tien uur met een houten kop aan de start. Onderweg hielden we een lange stop om iets te eten en tegen vijven meldden we ons dan in de Greune Mèrt waar Jeanne en Bèr met veel plezier de fiets- en andere sterke verhalen mochten aanhoren.

Hieronder volgt nog een overzicht van de plaatsen waar de tweedaagse achtereenvolgens gehouden werden.

1976 – Clervaux - Hotel Central.

Een van onze vaste chauffeurs in die tijd, Pa Doensen, had al direct na het diner een mooi plekje gevonden in de Cabana-bar van het hotel. In deze bar bracht de hele groep de avond gezellig door.

1978 – Blankenheim – Hotel Kölner Hof.

We waren al vroeg in Blankenheim, zodat enkelen nog op de grote vijver in de stad konden roeien. In het hotel was geen gelegenheid om een afzakkertje te nemen. Geen probleem, in het stadje waren leuke barretjes genoeg. Toen Gerry na middernacht een grapje wilde uithalen, en de slaapkamer van Hermien en Theo binnendrong, werd hij door Hermien bij zijn vlerken gepakt en mocht hij van geluk spreken, dat hij nog door de deur van de kamer werd verwijderd.

1979-Dinant – Hotel Corinne.

Nog voor het diner werd een wandeling gemaakt naar de hoog gelegen Citadelle. Alsof we die dag nog niet genoeg geklommen hadden. De heenreis was best zwaar.

1980– Sankt Vith – Hotel Pip Margraff.

Hier werden we door de Ski-vereniging uitgenodigd hun dia's in een zaaltje te bekijken. Blijkbaar was dit voor velen te saai, want één voor één slopen de Wielervrienden uit het donkere zaaltje. Uiteindelijk kwamen we met z'n allen in een bar terecht, waarvan de eigenaar net

met een hartaanval naar het ziekenhuis was gebracht. Diens echtgenote tapte gewoon verder en wij hielden ons feestje. Hier werd onder aanvoering van Martin Creuwels nog een cramignon gesprongen.

1981- Prüm – Hotel zum Goldenen Stern.

Dit was de twee-daagse waarop fotograaf Frits Sontrop prachtige actiefoto's, alsook een grote groepsfoto, maakte. Het was een prachtige rit. Toen het bestuur in het voorjaar dit hotel reserveerde gingen de fietsen mee. In een bosje kleedden zij zich om en fietsten zo'n 60km van deze rit.

1982– Hilvarenbeek – Hotel Brabant.

Het werd een snelle rit. In een café in Lummen hielden we koffiестop. In dit café zijn we op een latere datum nog eens op herhaling geweest. Toen voor een iets langere stop. In Hilvarenbeek was het 's avonds bij een biertje erg gezellig. Het laatste slaapmutsje werd toch weer in de bar van het hotel genomen.

1983– Einruhr – Hotel See-Möve.

Mooie, maar pittige rit door de Eifel, in goed weer. Het aandenken was hier een zweetband met de naam van onze sponsor erop. Het eten was goed en de rest van de avond ook. Hier ontmoetten we mensen uit Maastricht, die ook graag een glaasje lustten. Onze huidige penningmeester Jef Beckers fietste die keer voor het eerst (een gedeelte van de rit) mee.

1984– Clervaux – Hotel Central.

Slecht weer. Het laatste gedeelte, na de stop in St. Vith, gingen zoveel mogelijk jongens in de auto's verder. Voor vier "vrijwilligers" nl. Jo Schuldres, Jef Ausems, Fred Doensen en Willy Theunissen, was geen plaats meer. Zij fietsten verder naar Clervaux. Doornat en verkleumd van de kou kwamen zij in het hotel aan.

Ook op zondag was het weer bar en boos. Omdat enkelen ons nagereisd waren per auto, was op de terugweg plaats genoeg voor iedereen en hoefde niemand te fietsen. In Jalhay, na het eten, werd het droog en fietsten we de resterende kilometers wél.

1985– Clervaux – Hotel Central.

Vanwege de mooie rit en de regen in 1984, opnieuw naar Clervaux. Nu lekker weer. Nog het oorlogsmuseum met de Amerikaanse gevechtstank bezocht.

1987– Blankenheim – Hotel Kölner Hof.

Ook hier gingen we op herhaling. Heinz en Hannelore Lienke hadden weer voor een goed Duits diner gezorgd. Zondagmiddag op de terugweg aten we in Haus Bellevue in Mützenich bij Monschau, dat we al eens eerder op een twee-daagse hadden aangedaan.

1988 – Valkenswaard – Hotel du Commerce.

Op de heenweg was het slecht weer. In het hotel van Rob en Marion Rijkers werden we goed ontvangen. Het eten – hele grote hammen – was voortreffelijk en Martin Creuwels en Elise sliepen die nacht in de bruidssuite van het hotel.

Van deze rit is nog bekend dat de naad van de broek van André helemaal openscheurde bij een wilde dans in het hotel.

1989 – Erezée – Centre des Vacances.

Nog slechts zeven fietsers meldten zich voor deze twee-daagse in de buurt van Durbuy. De Eijdsense groep ging 's avonds uit met een groep Vlaamse fietsers, die ook in dit vakantiehotel verbleven. Het werd een leuke avond. Het werd ook de laatste avond van de serie twee-daagse evenementen, waaraan velen toch leuke herinneringen hebben.

Tijdritten

Reeds het eerste jaar wilden de jongens zich eens met elkaar meten op de fiets. Er moest toch af en toe eens écht strijd zijn, van man tot man. Een tijdrit was hiervoor het beste middel. Die kwam dus. Een tijdrit is een echte wedstrijd, dus moet hiervoor een vergunning zijn. Wij hebben dit altijd gedaan, zonder de vereiste toestemmingen van de autoriteiten en het is altijd goed afgelopen.

In Nederland was dit link; de politie was hier minder fietsvriendelijk. Het was de politie niet ontgaan, dat er op ons eerste tijdritparcours in St. Geertruid gefietst werd door een groep die rugnummers droegen. En dat terwijl er geen vergunning was afgegeven voor een wedstrijd. Later op de dag moest het bestuur op het politiebureau verschijnen. Wij kwamen er toen met een waarschuwing vanaf.

Val – Dieu

Het jaar daarna werd uitgeweken naar Val- Dieu, dat ons vast tijdritparcours werd. Met start in Mortroux. Hoewel het parcours grotendeels licht omhoog gaat, was het geen parcours voor de échte klimmers, maar meer voor de sterke mannen, die een groot verzet konden ronddraaien. De maanden voorafgaande aan de tijdrit prepareerde iedereen zich reeds hierop. Er werd individualistisch gefietst, wat de saamhorigheid in het peloton niet ten goede kwam.

De weken vlak vóór "de grote dag" waren verschillende wielervrienden dagelijks op het parcours Mortroux –Val Dieu te vinden. Telkens werd geprobeerd een scherpere tijd neer te zetten.

Er werd ook gegokt. Wie wordt nr. één, twee of drie. De opbrengst hiervan was bestemd voor de matinee die op de zondagmiddag van de tijdrit in de Greune Mért gehouden werd en waarop de winnaars gehuldigd en gedecoreerd werden.

Op de dag van de tijdrit was iedereen zenuwachtig, zeker de gedoodverfde winnaars. Bij de start in Mortroux werd alles al vroeg in stelling gebracht. De leiding stemden hun chronometers op elkaar af. Alles verliep precies volgens het boekje, Jean Maas en Gerry Schroen telden de seconden af bij de start en lieten je geen halve tel te vroeg los. Jef Beckers en Theo Schuldres klokten aan de eindstreep.

Winnaars

Na afloop werd er druk gespeculeerd. Maar de uitslag bleef geheim tot het "moment suprême" op de matinee bij de officiële bekendmaking. De matinee liep in de loop der jaren ook wel eens – voor enkele "plakkers" – uit op een soiree Maar gezellig was het wel!

De eerste winnaar – in 1975 – op het parcours in St. Geertruid was Gerry Theunissen. Het jaar daarna won Lambert Jeukens in Val-Dieu. De 3e winnaar, in 1977, was Fons Bessems. Hij won ook in 1979 en 1981. Sterke Fons trok zich hierna terug, om anderen ook een kans te geven. Jammer! 1978 kreeg Martin Creuwels als winnaar en in 1980 won André Wolfs. De besnorde André herhaalde dit kunstje in 1983, 1987 en 1988. Zijn gehuurde speciale tijdritfiets, met houten wielen, werd nog maar nét door de jury aanvaard. Jef Creuwels was de laatste tijdritwinnaar. Hij won niet alleen in 1989 en 1990 maar ook reeds in 1982. De gemiddelden die gehaald werden, waren uiteraard sterk afhankelijk van de weersgesteldheid.

Het hoogst gemiddelde haalde Jef Creuwels in 1990, n.l. 40,8 per uur.

Een enkele keer werd ook de "Rode lantaarn" uitgereikt aan degene die de slechtste tijd maakte. Deze lantaarn was op een gegeven moment spoorloos en is nooit meer boven water gekomen. Enkele keren werden mensen gediskwalificeerd door de jury. Zij hadden dan een verkeerde weg ingeslagen of maakten gebruik van een vervoermiddel dat geen genade vond in de ogen van de streng optredende juryleden.

Dames

Voor degenen die dit ontgaan is, maar in 1981 werd er ook een tijdrit georganiseerd voor de dames van de leden van de fietsclub.

De uitslag hiervan willen we jullie niet onthouden.

1. Thea Jeukens
2. José Wolfs
3. José Doensen
4. Elly Smeets
5. Madelène Bessems
6. Corry Deckers.

Over het gemiddelde zijn geen cijfers bekend.

Hier volgt de volledige uitslag van alle in de periode 1975 tot en met 1990 verreden tijdritten.

Naam/Jaar.	75	76	77	78	79	80	81	82	83	87	88	89	90
Aarts Servé		8											
Aussems Jef	16					12	13	12	9	9			
Bex Peter				10		18	19	13	17	12	9		
Bessems Fons	13	4	1	2	1	2	1						
Creuwels Jef	2	2	2	5	7	3	2	1				1	1
Creuwels Martin	5	6	5	1	4	5	7	4	4				
Crousens Martin	11	5	6	9	15	22		21	18	15	11		
Deckers Albert	12	18		14			16	14					
Deckers Albert					2								
Doensen Fred	6		8	16	12	15	14	11	11	8	8	14	15
Dritty Brosy				8	6	6	4	3	2				
Irsen v. Fred									16	6		7	
Fraats Bèr											12	12	17
Janssen Bart	4	7			13	9	17						8
Janssen Mark												9	4
Jeukens Lambert	3	1		4	5	8	6	L					
Lemmens Rudy		11	3	7		23	20						
Lieben Fred										7	6	8	12
Miesen Math													11
Pachen Tonny	8	12				10	11	10		10			
Partouns Theo	10	14	10	13	11	11	21	G	13		10		16
Poismans Math										3	2	2	3
Poolen Theo									5	U			
Rethero Sjeng		15	13	17	18	21		20	21	14	14		
Richelle Gerry	17												
Rouschop Gér								19	19	13	13	13	
Naam/Jaar.	75	76	77	78	79	80	81	82	83	87	88	89	90

Schuldres Jo	9	13	9	12	14	13	18	15	14				
Smeets Jef	14	9	11	15	17	16		18	20			11	18
Smulders John						14	10	7	6	5	5		9
Swinnen Maurice													6
Teuwen Hay					8	4	3	6	7	4	3	5	7
Theunissen Gerry	1	3	7	6	9		12	9	10		7	6	10
Theunissen Willy	15	16	12	11	16	17		17	15			10	
Vroemen John													
Walpot Mathieu		10											
Warnier Gerry							15	16	12				
Weijzen Jean	7	18		18		19							
Wolfs André			4	3	3	1	5	2	1	1	1	3	2
Wolfs Jo					10	7	8	5	3	2	4	4	5
Wolfs Math						20	9	8	8	11			13
Rosier Bèr													14

G = gediskwalificeerd

L = lek

U=uitgevallen

In 1976 zijn Albert Deckers en Jean Weijzen beiden in dezelfde tijd binnengekomen.

A - Klassiekers

Onze club was in de afgelopen jaren steeds goed vertegenwoordigd in de A- klassiekers. Een klassieker fietsen is en blijft toch iets bijzonders. Voor de liefhebbers: steeds weer een "topper"!

Twee clubleden, nl. Fred Doensen en Willy Theunissen fietsten alle 13 A - klassiekers. Hun eerste was Luik – Bastenaken – Luik op 1 mei 1978. De serie van 13 maakten zij vol op 5 september 1991, toen zij de Grote Prijs van Zürich fietsten. Ze hadden er vaak een lange autorit voor over om weer een klassieker op hun palmares bij te kunnen schrijven. Telkens wisten zij wel weer enkele clubmakers enthousiast te krijgen om deze ook mee te fietsen. Van alle A -klassiekers die "Eijsden" fietste volgt hierna in het kort een impressie.

1. Luik – Bastenaken – Luik of T.B.T. 1978 e.v. jaren.

Van al de klassiekers die wij fietsten, nam Luik – Bastenaken – Luik (of Tilff – Bastogne – Tilff) bij ons toch een bijzondere plaats in. En eigenlijk is dat nog steeds zo. Niet alleen omdat deze zo mooi is, maar wellicht ook omdat Tilff zo dicht bij huis ligt. 80% van de clubleden heeft deze tenminste eenmaal gefietst en wie weet staan de jongens die nog niet zo lang lid zijn van de club, in de komende jaren ook aan de start in Tilff voor de 220 km lange en zware rit. Ongetwijfeld krijgen zij dan wel weer gezelschap en steun van de meer ervaren TBT-rijders. Hellingen als de Wanne, de Rosier, de Haute Levée, de Maquisard, de La Redoute en de Forges moet de nieuwe garde toch ook als muziek in de oren klinken.

We volgen dit allemaal op de voet!!!

1e TBT

Op 1 mei 1978 namen we voor het eerst deel aan T.B.T. Fred Doensen zei toen tegen mij: "Als we hem nú niet fietsen, doen we het misschien nooit meer". We waren toen allebei 43 jaar. We hebben hem hierna, met de club, nog vele keren gefietst!

1978 Werd de natste editie die we mee maakten. Hiervoor meldden zich toen: Jean Weijsen André Wolfs, Fred Doensen, Albert Deckers (Moelingen), Theo Partouns en Willy Theunissen. We hadden dat jaar veel pech. Behalve de nodige lekke tubes, brak een zadelpen en een derailleur en waren we een tijdje de volgauto – toen bestuurd door de 70-jarige Pa Doensen kwijt. Het was bijna donker, toen we door - en - door nat in Tilff arriveerden. Martin Creuwels stond hier gereed met droge kleren, die hij in Eijsden en Moelingen opgehaald had. We kregen allen een aandenken, dronken een Jupiler en waren trots.

We maakten onszelf wijs, dat het toch een mooie dag en vooral een geweldige belevenis was geweest. En ook dat we het jaar daarna weer zouden terugkomen. We kwamen terug, op 1 mei 1979 al. Toen kregen we de nodige sneeuwbuien op ons en moesten we de handen warmen aan de warme soep. Sedert 1982 is de 1e Pinksterdag steeds dé dag van T.B.T., met vaak mooi weer.

L.B.L.-speldje.

Om Luik - Bastenaken – Luik te promoten onder de clubleden, lieten José en Fred Doensen door Brosie Drippy een speldje ontwerpen. Aan ieder clublid, die deze klassieker vijf keer uitreed, werd dit herinneringsspeldje uitgereikt. Voor velen was dit speldje een stimulans om toch weer mee naar Tilff te gaan.

Het speldje beeldt de route uit; een wiel is gebruikt om er een 5 van te maken. Ook staan er de kleine lettertjes L.B.L op. Je ziet de jongens die dit in hun bezit hebben nog steeds op de revers dragen. Bij mijn weten konden de speldjes in de loop der jaren uitgereikt worden aan: Jef Aussems, Pierre Bex, Martin Creuwels, Jef Creuwels, Albert Deckers, Fred Doensen, Bart Janssen, Tonny Pachen, Theo Partouns, Sjr Rouschop, Jef Smeets, John Smulders, Hay Teuwen, Gerry Theunissen, Willy Theunissen, André Wolfs en Jo Wolfs. Ook de vaste begeleiders Jean Maas en Gerry Schroen haalden het speldje.

Enkelen stopten toen zij eenmaal het speldje, of 5x T.B.T, gehaald hadden. Anderen gingen gewoon door en sommigen gaan nog steeds op de 1e Pinksterdag naar Tilff om deze mooie klassieker te fietsen. Maar de grote belangstelling voor TBT is bij de Wielervrienden toch sterk afgelopen. In de 80-er jaren was de groep soms 15-man sterk. Pierre Bex, Fred Doensen en André Wolfs fietsten TBT ieder tien keer, Jean Maas was tien keer begeleider. Hay Teuwen fietste hem 13 keer, Gerry Theunissen 16 keer en Willy Theunissen zelfs 17 keer. De gebroeders kregen bij hun 15e editie het groene TBT-vaantje van de organisatie uitgereikt. Naar het schijnt heeft dit vaantje in hun woning een mooie plek aan de muur gekregen!

In 1999 fietsten tien Wielervrienden T.B.T.. Dit waren Jef Creuwels, Math Poismans, Gerry Theunissen, Bart Janssen, Servé Aarts, Jacques Vranken, Math Miesen, Jo Pinckaers, Rob Jeukens en Willy Theunissen. Willy fietste deze niet met de groep, maar gaf er de voorkeur

aan hem alleen te fietsen!

Le Champion

Naast de T.B.T. van de Veloclub Tilffois, organiseert Le Champion uit Amsterdam ook al weer vele jaren een toerversie van Luik – Bastenaken – Luik. De start en finish is dan in de stad. Deze editie is 245 km lang en zeker zo zwaar dan T.B.T. In de afgelopen jaren werd

deze enkele keren gefietst door Servé Aarts en Jacques Vranken. Ook Willy Theunissen fietste deze LBL (1x).

Ik heb het idee dat "Eijsden" nog vaak vertegenwoordigd zal zijn in TBT of LBL. En waarom ook niet. Het is hier altijd gezellig en druk. Drukte hoort nou eenmaal bij een (wieler-) happening.

2. Omloop het Volk- 1981 en 1992

Om de "Omloop" te fietsen moesten we al vroeg op pad om tijdig in Gent bij de Watersportbaan aan de start te staan voor de 224 km lange Gent – Gent. In 1981 namen we in Gent, in de vroege ochtendschemer, een dronken man mee in de auto, die ons wel even de weg zou wijzen. Hij heeft ons ongeveer héél Gent laten zien. We waren met zes fietsers, nl. André Wolfs, Theo Partouns, Jo Wolfs, Fred Doensen, Hay Teuwen en Willy Theunissen. Jean Maas en Gerry Schroen reden de volgauto. We fietsten de hele dag in één grote groep van 156 fietsers en maakten voor het eerst kennis met de Eikenberg, de Muur van Geraardsbergen en de andere bekende klimmetjes in het Vlaamse land. Vooral de Muur was een ervaring. Bij de terugkomst in Gent werden we door een escorte van zes politieagenten op motoren met zwaailichten en loeiende sirenes door de stad naar de aankomst geloodst.

Elf jaar later, op 2 mei 1992 gingen we nog eens op herhaling bij de Gentse Velopurters. Met liefst vijftien fietsers trokken we toen naar Gent om de Omloop van het Volk, met zijn Oude Kwaremont, de Valkenberg, de Patersberg, de Eikenberg, de Molenberg en natuurlijk de Muur van Geraardsbergen (en nog vele andere klimmetjes) te fietsen.

De start was nu vrij en er waren 457 deelnemers. De Eijsdense ploeg in hun nieuwe Greune Mért outfit bestond nu uit: Sjr Rouschop, Willy Theunissen, Pierre Bex, Theo Partouns, Jo Wolfs, Bér Rosier, Heinz Reumers, Fred Doensen, Jo Pinckaers, John Smulders, Gerry Theunissen, Math Miesen, Bart Janssen, Math Poismans en André Wolfs. In Albert Deckers had-

den we een prima chauffeur, mécanicien, verzorger en fotograaf. Het was lange broeken weer, maar wel droog.

Toiletten

In het "modernste" café van West Vlaanderen, bij het oude vrouwtje Charlotte in Ellezelles hielden we koffie – pauze. De houtkachel stond hier roodgloeiend en de koffie was goed; veel beter dan het sanitair uit het jaar nul. Het was een mooie tocht, die we als groep fijn fietsten. De beker voor de grootste buitenlandse groep namen we mee naar Eijsden en voor de secretaris was er nog een "kiss van de Miss".

3. Parijs – Roubaix – 1982 – 1983 – 1990

In de nacht van 22 mei 1982 was een vijf man sterke groep, nl. Jo en André Wolfs, Fred Doensen, Willy Theunissen en Hay Teuwen, tesamen met de begeleiders Jef Beckers, Jacques Deckers, Jean Maas en Gerry Schroen op weg naar Parijs, voor een avontuur dat Parijs – Roubaix heette. Het werd een mislukt avontuur. Op de autoweg bij Namur was een auto over de kop gegaan waardoor een betonnen onverlichte markeringspaal op de rijweg terecht was gekomen. Wellicht mede door de stromende regen zag chauffeur Jacques Deckers dit obstakel niet of te laat en ramde dit. Fred zou die betonnen paal wel even opzij trekken en liep hierbij een diepe snee op in zijn hand.

De gevolgen waren:

1. Fred voor behandeling naar het ziekenhuis in Namur;
2. De auto van Jacques naar een slopers – garage en
3. Parijs – Roubaix ging voor ons niet door.

Op de vroege zondagmorgen was iedereen weer terug in Eijsden. De thuisblijvers waren uiteraard erg verbaasd Willy om half 9 bij café Geurten aan de start te zien voor de zondagse clubrit.

Brouwers – trein.

Het jaar daarna, nl. op 15 mei 1983 startten we wél in de Hel van het Noorden voor de Koningsklassieker van 245 km lengte. Daags tevoren reden we al naar de startplaats Villers – St. Paul bij Parijs. De Eijsdense deelnemers waren: Hay Teuwen, Fred Doensen, André Wolfs, Willy Theunissen en Sjr Rouschop. In de groene volgbus zaten toen Jean Maas, Gerry Schroen en Jef Beckers.

We hadden een niet al te beste nacht gehad in het hotel Les Quatre Aas. Bruiloftsgasten maakten midden in de nacht wel erg veel lawaai. 3500 Deelnemers gingen vanaf 5 uur van start over de speciaal verlichte wegen. De groep, gestoken in de warme Brouwers Machines kledij reed in het licht glooiende en saaie Franse landschap lang op kop, en werd door andere Nederlanders "de Brouwerstrein" genoemd.

Na 190 km vielen er enkele stortbuien en waren de keien spekglad. Het lukte Willy die dag op de pavé's vijf keer onderuit te gaan, zonder ook maar een schrammetje op te lopen.

Souvenir

Op een van de "boerenkarrenpaden" wisten Jean en Gerry met een breekijzer een échte kei naar boven te halen. Hij staat nu nog bij de prijzenkast in Eetcafé La Meuse.

Helaas mochten we vanwege de regen niet op de Vélodrome in Roubaix komen. Zoals meestal na een zware klassieker was iedereen – ondanks de pijn in de armen de schouders – na afloop "happy" ook dit te hebben kunnen meemaken. Enkelen zeiden: "Nooit meer naar deze hel". Anderen wilden hier nog wel eens terugkomen.

Dit laatste deed Fred Doensen op 10 juni 1990. Hij was toen vergezeld van Lambert Jeukens, Maurice Swinnen en Fred van Irsen; met Jef Beckers als begeleider. Zij hielden het die dag droog en mochten toen wel op de Vélodrome finishen. Maar op deze wielersbaan boven, op de hoge kant fietsen vonden zij toch wat link.

4. Amstel Gold Race 1982 – 1983

Voor 15 augustus 1982 stond de Amstel Gold Race voor het eerst op het klassieker – programma. De deelnemers John Smulders, Jef Smeets, Jo Wolfs, Fred Doensen, Martin Creuwels, Theo Partouns, Hay Teuwen en André Wolfs troffen het slecht op deze regenachtige dag.

Het regende ook lekke tubes in het Limburgse heuvelland. Theo en Fred presteerden het om elk vijf keer lek te rijden. De begeleiders Jean Maas en Gerry Schroen hadden er hun handen aan vol. Er moest zelfs naar Eijsden gebeld worden om aanvoer van tubes. Jo Schuldres en Willy Theunissen brachten in allerijl nog wat materiaal, hetgeen de groep achteraf toch niet nodig bleek te hebben.

Het jaar daarop, op 14 augustus 1983 fietsten Hay Teuwen, Jo Pinckaers, Gerry en Willy Theunissen en André Wolfs de 245 km lange Amstel Gold Race, maar wel onder betere weersomstandigheden. Het was druk en zij maakten er een snelle rit van. Voor Jo Pinckaers

was dit niet de eerste en zeker niet de laatste Amstel Gold, want hij heeft hem intussen al 9 keer gefietst. Voorlopig houdt hij er nog niet mee op, verzekerde hij ons.

5. Ronde van Vlaanderen - 1984

Op 2 juni 1984 reden Theo Partouns, Fred Doensen, Gerry Theunissen, John Smulders, Willy Theunissen, André Wolfs, Sjir Rouschop en Hay Teuwen al in de vroege ochtenduren naar Zottigem voor de 300 km lange Ronde van Vlaanderen. Jean Maas en Gerry Schroen begeleidden de groep. Gerry S. had een "nieuwe" rode bus gekocht, die hij die dag ging uitproberen. Behalve dat de verlichting niet in orde was, verliep de heenreis zonder problemen. We hebben wel een tijdje gezocht om de "stad" Zottigem te vinden. We waren nog net op tijd aan de start. Deze ronde werd gereden in één grote groep van 168 deelnemers.

Rode gevaarte

Deze ronde van Vlaanderen blijft altijd in onze herinnering als de rit met het rode gevaarte van Gerry. Meteen al na de start weigerde de bus. Er was iets aan de hand met de startmotor. Met een groep fietsers duwden we het busje op gang. En jawel hoor, het pufte lekker achter de grote groep aan. Na een korte stop bij een gesloten spoorwegovergang, werden we uit het peloton gehaald. "Jullie bus wil weer niet mee"! Wij weer met z'n allen even duwen en daarna weer hard fietsen om in het peloton aan te sluiten. Dit laatste was niet zo'n probleem. Er werd niet harder dan zo'n 26 of 27 km per uur gereden, want gerekend over de hele dag kwamen we uit op een gemiddelde van 23 km per uur. En dat was ook de opzet van de organisatie.

Bij een geplande stop op het Marktplaatsje in Roeselaere was het weer mis. Weer even de bus opgang duwen en bij het peloton aansluiten. We hadden steeds veel bekijks en gelach van al die Vlaamse cyclisten. Wij deden uiteraard ook alsof we er lol in hadden! Ergens in een grote feestzaal werd de grote stop gehouden voor het noenmaal. We zaten allemaal aan lange tafels. Er was soep, varkensgebraad met friet en ijs toe. Een écht menu voor fietsrenners of voor wielertoeristen, zoals ze in Vlaanderen zeggen. Hier dronken we dan nog enkele glazen wijn

of bier bij, duwden de bus weer op gang en zaten na anderhalf uur weer allemaal op de fiets. Door Jean Maas gemasseerd en wel.

Op het vlakke vielen we op de fiets bijna in slaap. "Hou me vast", zei een fietsende Fidel, "dan kan ik even mijn ogen dicht doen". We werden echt wakker toen de ene kasseistrook en beklimming na de andere zich in het gedeelte van de Vlaamse Ardennen aandiende. Eindelijk kwam er leven in de brouwerij of beter: in de ronde. Opeens hadden we plezier in de kasseienhellingen als de Valkenberg, de Paddenstraat, de Berendries de Varentberg, de Leberg, de Kortekeer, de Muur van Geraardsbergen, de Eikenberg, de Molenberg en nog enkele andere "rotklimmetjes".

Het was al laat toen we in Zottigem arriveerden. Een hele doos vol kitch – bekers stond voor ons gereed. Voor elk een. De rode bus deed daarna wat we van haar verlangden, nl. ze bracht ons veilig terug in Eijsden.

6. Milaan – San Remo 1984 en 1991

Eerst even 900 km in de auto naar Milaan. Dan een dagje vrij om Milaan te bekijken en om in te schrijven voor dé grote dag van morgen. Bij het inschrijfbureau was het een drukte van jewelste. Toen Jef Beckers de organisatie een doos sigaren liet zien waren de Italianen al omgekocht en zaten wij als eersten aan de inschrijftafels. De Televisione Italiano maakte hier opnamen en de "Maffioso" stak er een sigaar bij op. Of die dikke sigaren er ook debet aan waren dat wij daags erna, na de grote rit, zo'n reusachtige beker overhandigd kregen, zal altijd een vraagteken blijven voor de ploeg uit Eijsden, waarvan deel uitmaakten: Fred Doensen, Willy Theunissen, Sjur Rouschop en John Smulders.

Het was een mooie dag en nog erg vroeg, toen het immens groot peloton van ruim 3000 fietsers zich in beweging zette. Er werd vanaf het begin hard gefietst door de druk pratende Italianen (en ook door de rest) en her en der waren er wat valpartijen. Het was hier echt oppassen geblazen. Je moest ook zorgen bij de grote groep te blijven, anders kwam je tussen de lange file van volgwagens terecht. Ergens hiertussen reed Jef met het busje, die we voor het eerst weer zagen op de 2° controle- en pauzeplaats in Savona (185 km). We waren toen de Apennijnen al over.

Op de kustweg was alle verkeer lamgelegd voor het grote wielerpeloton. De Capo Mele, de Capo Cervo en de Capo Berta gingen we – na 225 km – nog gezamenlijk naar boven. Nadien

zorgden de snelle Italianen met veel duw – en trekwerk in de voorste gelederen te komen. In de klim van de slechts 4,3 km lange Poggio vielen er gaten en fietsten de snelle jongens écht om straks bij de eersten op de Via Roma in San Remo te zijn. Dit was voor hen toch wel een grote eer!

Bekers

De prijsuitreiking was prachtig. Wel honderd "Coppa's" stonden hier gereed om uitgereikt te worden. Hier vroeg een groepje van Maastricht zich af, waarom wij wél, en zij géén coppa kregen. Wij wisten wellicht het antwoord.

En passant brachten we nog enkele dagen door aan de Riviéra. Op weg naar huis stapten we in La Mure weer op de fiets om eerst de Col d'Ormon en daarna de Alpe d'Huez te fietsen. Hier liet John Smulders zich van zijn beste kant zien door de overigen met afstand te verslaan.

1991

In september 1991 fietsten Jo Pinckaers en Willy Theunissen deze klassieker nog eens samen met de T.C. Le Champion. Hij was toen precies 300 km lang. Na de start in de ochtendschemer werd de grote groep van 5000 fietsers in rustig tempo door Milaan geloodst onder begeleiding van een politie-escorte. Even buiten de stad werd de snelheid vrijgegeven en verbrokkelde het hele peloton. Op de 1° controle – en ravitailleringplaats in Ovada (op 140 km) was er voor Le Championmensen rijst en fruit. Direct hierna volgde de Passo del Turchino (538 m) over de Apennijnen richting Genua.

130 Kilometer fietsten we vervolgens over de drukke kustweg, waar nog veel schaars gekleedde vakantiegangers op het strand verbleven. Het was aangenaam doch tevens vermoeiend als je alle schoons wilde zien en ook nog op het verkeer en op de talrijke verkeerslichten moest letten.

7. Waalse Pijl – 1985 e.v. jaren.

Een prachtige, doch zware rit, die het groepje John Smulders, Hay Teuwen, Willy Theunissen en Fred Doensen op 16 juni 1985 voor het eerst fietsten. Jean Maas en Gerry Schroen waren

de begeleiders. In de jaren die volgden stonden we vaker in Spa met een groepje Wielervrienden aan de start van deze 212 km lange Belgische klassieker. De Muur van Huy, de Thier de Coo, de Stockeu en de La Redoute waren hier de meest aansprekende en ook de moeilijkste beklimmingen. Hierover werd na afloop het meest gepraat. Hierop werd afgezien!

In 1986 reden we met een groep van acht man, in slecht weer, naar de start in Spa. Vijf man van onze club gingen toen in de regen van start. De anderen keerden direct weer huiswaarts. Het duurde die dag tot 13.00 uur voordat het opklaarde. De vijf doorzetters waren: Hay Teuwen, Gerry Theunissen, Bart Janssen, Jo Wolfs en Willy Theunissen. Op de Muur van Huy viel een lange Hollander van de fiets en nam Willy in zijn val mee. De Hollander was wel zo sportief om Willy hier opnieuw op gang te duwen voor de laatste 100 meter van deze pittige muur.

De Waalse Pijl werd in de jaren die volgden ook gefietst door Piet Pannemans, Bér Rosier, Jef Creuwels, Math Poismans, Math Miesen en Mark Janssen. Gerry, Math P., Bart, Willy en Jef fietsten deze Pijl allen tenminste vijf keer. En enkelen van de club gaan hier gewoon mee door. In 1999 werd hij nog gefietst door Gerry Theunissen, Bart Janssen, Math Poismans en Jef Creuwels. Stoppen zou jammer zijn, daar is de rit te mooi voor. Neem dan wel enkele "nieuwelingen" mee. Kunnen deze er ook over meepraten. Over de Waalse Pijl wordt toch altijd nog eens graag nagepraat. Trouwens over welke rit of klassieker niet!

8. GENT – WEVELCHEM - 1986

Negen fietsers meldten zich op 22 juni 1986 voor de 212 km lange Gent – Wevelchem. Een vlakke rit door West-Vlaanderen met als topper de Kemmelberg. Het werd die dag 30 graden en er waren toch 1400 deelnemers. Aan de start bij het sportpaleis in Gent stonden toen: John Smulders, Sjr Rouschop, Fred Doensen, Jef Smeets, Willy Theunissen, Hay Teuwen, Gerry Theunissen, Math Poismans en André Wolfs. De volgauto was druk bezet met Jean Maas, Gerry Schroen en Henri Creuwels.

Aan een rood stoplicht bij een terras in De Haan, kon de dorstige Sjr de verleiding niet weerstaan om vlug een pilsje van het blad van de ober te graaien. Het stoplicht werd groen en weer rood voordat "zondaar" Sjr zijn glas leeg had en zijn frankskes kwijt was. Sjr sloot weer bij

de groep aan en hoorde daar toch dat de dorstigen laven- één van de zeven goede werken van barmhartigheid – niet altijd gewaardeerd werd.

Kemmeltop

Na 180 km maakte iedereen zich op voor de Kemmelberg, waarvan het laatste stuk van 50 m een stijgingspercentage heeft van maar liefst 26%. Bij het begin van de klim ging André onderuit en moest weer naar beneden om hem in de tweede poging helemaal fietsend boven te komen. Hier stond iedereen te kijken of hem dit wel zou lukken. Natuurlijk lukte hem dit. Hij zou anders zijn fiets in tweeën gereten hebben!

Ondanks het pilsje van Sjr en de verwarring rond André werd deze klassieker met een gemiddelde van ruim 30 km per uur gereden.

9. PARIJS – BRUSSEL – 1988

Met een bus van de organisatie, volgepakt met Vlamingen en de vijf Eijsdensedse fietsers: Lambert Jeukens, Fred Doensen, John Vroemen, Maurice Swinnen en Willy Theunissen, ging de reis vanuit Brussel, op 17 juni 1988 naar het stadje Senlis (bij Parijs).

De fietsen hadden we enkele dagen eerder al ingeleverd bij Julien Leemans van de organisatie de T.C. Het Regenboogske in Brussel. In Senlis overnachtten we in het IBIS hotel en namen hier 's- avonds met Julien en mécaniciens Jef nog enkele cognacjes. Daags erna moesten we al vroeg op de fiets zitten voor de 286 km lange Parijs – Brussel.

Elke groepje kon voor zich naar Brussel fietsen of je kon een plaats opzoeken bij de grote groep – in dit geval van 32 man – van de organisatie, waarachter de bezemwagen reed. Wij kozen voor dit laatste, dat was gemakkelijker en ook gezelliger. Julien, achter de microfoon, vertelde af en toe een Belgisch mopje en had ook weleens een beminlijk woordje voor de jongens die "moeilijk" zaten en zelfs voor de jongens die een cognacje met hem gedronken hadden.

Bij pech onderweg moest je mét je fiets in de bezemwagen stappen. Met behulp van mécaniciens Jef moest je je fiets dan repareren of een nieuwe tube opleggen. Dan werd je weer gedropt, zodat je het gaatje dicht kon rijden naar het peloton. Er stond veel wind, die we de hele dag tegen hadden. Dan zijn 286 km toch veel kilometers.

Bergkoning

Er was één heuveltje op de route. We hadden Maurice opgepept om dit even als eerste te pakken. Na enig gezeur van: "Ik ben geen klimmer" zette hij toch een sprint in en kwam – helemaal volgens opdracht – als eerste boven. In Brussel werd hij uitgeroepen tot "Bergkoning". Aan de rand van Brussel, bij de Naamse Poort, werd de groep, precies om half 6, volgens afspraak, opgewacht door de motorpolitie, die ons met veel geclaxonneer door de stad tot bij het clublokaal bracht. Hier, bij café het Regenboogske was een "meet" "op de weg getrokken en de Vlamingen spurten, voor eigen publiek, op leven en dood. Wie wil er nou niet winnaar worden van Parijs – Brussel voor cyclotoeristen?"

10. BLOIS – CHAVILLE – 1988

Enkele maanden na Parijs – Brussel, nl. op 8 Oktober 1988, gingen de "klassieker – jagers" opnieuw naar Frankrijk. Nu naar Blois aan de Loire waar de start was van de Grote Herfstprijs, die 230 km lang was. Ongewild maakten we, samen met een groepje Franse fietsers – die de weg wel wisten – een ommetje en reden we in totaal 263 km. Wij, Willy Theunissen, Lambert Jeukens, Fred Doensen en Pierre Bex, met in de volgauto Jef Beckers en Henri Creuwels, waren de enige Nederlanders van de 332 vertrekkers.

Geen ontbijt

Toen we om 4.00 uur in Hotel St. Jacques in Blois het bed uit moesten, stond er – anders dan was afgesproken – geen ontbijt voor ons klaar. Zonder koffie, maar wel met een enkel reepje en koekje in onze maag, gingen we om 5.00 uur van start vanaf de Védodrôme van Blois. De hele dag was het fris en bewolkt weer.

Het eerste uur werd in het donker gefietst met het licht van een lampje met batterij op de fiets gemonteerd. Hier miste onze groep een pijl, hetgeen ons 30 km extra kostte.

Op de eerste controleplaats was er wel koffie, koek, stokbrood, kaas, paté en wijn. Dat kwam ons goed uit. Ons verlaat ontbijt dus. Dezelfde "versnaperingen" werden ons ook op de andere vier controleplaatsen aangeboden. In het vrij vlakke en af en toe golvend parcours waren aan het eind enkele hellingen opgenomen. Zo ook "Le Mont de dix – sept Virages" of de berg met de 17 bochten, die we in latere jaren ook in de cyclo – sportieve 'La Jacques Anquetil' zouden tegenkomen.

We waren zo ongeveer het laatste groepje dat zich in Chaville afmeldde en kregen een mooie beker vanwege de verstkommende buitenlandse groep. Ook deze staat nu in de prijzenkast in ons clublokaal. We bleven bij de finish nog wat napraten, aten opnieuw stokbrood en kaas

mét koffie en overnachtten in het nabij gelegen Versailles. Daags erna, op weg naar huis, tracteerde Jef ons nog op een sight – seeing door hartje Parijs.

11. RUND UM DEN HENNINGER TURM – 1987 – 1989 EN 1991

In de oneven jaren wordt deze Duitse wielklassieker door de T.C. Le Champion uit Amsterdam georganiseerd, met de start in Montabour. Drie keer was “Eijsden” vertegenwoordigd in deze mooie, 234 km lange klassieker. In 1987 bestond de groep fietsers uit: Fred Lieben, Guy Duijkers, Jean Weijzen, Fred Doensen, Lambert Jeukens, Pierric Bex en André Wolfs. Sjur Rouschop en Henri Creuwels reden de volgbus. Het hele parcours is golvend. Ondanks de beklimmingen als de Lorch, de Ranselberg, de Hahnenkamm en de Feldberg, is de Henninger Turm niet écht zwaar te noemen.

Twee jaar later, in 1989 stonden Jo Wolfs, Gerry Theunissen, Hay Teuwen, Willy Theunissen en opnieuw André Wolfs in Montabour aan de start. Toen was het de eerste uren erg koud. Toen het zonnetje zich eenmaal liet zien, werd het een prachtige fietsdag.

Koude douche

De afspraak dat we ons, na afloop van de rit, nog in het hotel konden douchen, werd niet nagekomen. We moesten genoeg nemen met een koude waterkraan op de “cour” achter het hotel, waar af en toe wat mensen rondliepen, die nauwelijks acht sloegen op de vijf naakte mannenlijven. Dat pleitte dus niet voor die jongens!

Weer twee jaar later was “Eijsden” hier present met Jo Pinckaers en nu opnieuw Willy Theunissen. Toen fietsten zij deze Klassieker als de slotrit van de klassiekerweek van Le Champion. Het was een bewolkte, maar een mooie dag. Bij de aankomst, dit keer in Wiesbaden, werden de trofeeën uitgereikt en vierde de 130 man sterke groep van Le Champion feest op het einde van een geslaagde klassiekerweek. We weten allemaal dat André Wolfs beloofd heeft nog eens de Henninger Turm te zullen fietsen. We houden het in de gaten!

12. RONDE VAN LOMBARDIJE – 1989 EN 1991

Door sommigen wordt “Lombardije” een van de mooiste, maar ook een van de zwaarste klassiekers genoemd. Anderen plakken de Waalse Pijl dit etiket op. De Wielervrienden waren er twee keer. Ook hun meningen waren verdeeld.

Los van een organisatie en met een routebeschrijving van Le Champion in de hand werd Lombardije in 1989 gefietst door de groep Fred Doensen, Lambert Jeukens, John Vroemen, Fred van Irsen en Maurice Swinnen. Jef Beckers reed de volgbus. Het werd toen een lange zit langs de boorden van het Comomeer en de heuvels van Lombardije.

Twee jaar later, op 3 september 1991 fietsten Jo Pinckaers en Willy Theunissen deze 236 km lange rit van de Vallende Bladeren, samen met 130 fietsers van de T.C. Le Champion. Voor deze groep was dit de tweede van de vier klassiekers die gereden werd in de Klassiekerweek – 1991. Ook hun mening was: “mooi, maar zwaar”! Hierin waren opgenomen de lange beklimmingen van de Colleda Porlezza, de Madonna del Ghisallo (bij het monument van Fausto Coppi) de Colle de Premana en de Colle de Balisia. Vier cols van 9 tot 11 km lang. Er werd toen door de groep hard gefietst over de drukke wegen langs de boorden van het Comomeer en het Meer van Lugano.

13. DE GROTE PRIJS VAN ZÜRICH – 1991

Jo Pinckaers en Willy Theunissen fietsten op 5 september 1991 deze 225 km lange klassieker als deelnemers aan de Klassiekerweek van Le Champion. Het groepje Fred Doensen, Lambert Jeukens, Pierre Bex en chauffeur Jef Beckers, waren ook afgereisd naar Zwitserland om als gasten met de groep van Le Champion, mee te fietsen in de Grote Prijs van Zürich. Om 6.45 uur lieten wij op deze vrij zonnige dag onze startkaarten afstempelen in de vertrekplaats van de Zwarte Madonna, Einsiedeln. Over een aanvankelijk golvend landschap werd koers gezet naar de Sattellegg, de Chazerenpas en naar de korte kuitenbijters als de Hilftegg, de Teufel, de Mühlruti en de stijle Kyberg. We fietsten langs de watervallen van Schaffhausen en overnachtten in Rheinhausen. Het "gastgroepje" sliep weer in Einsiedeln en maakte twee dagen later tijdens dit Zwitsers uitstapje nog de Driepassentocht (Grimsel, Furka en Susten). Jo en Willy hadden een leuke avond in hun gezellige overnachtingsplaats Rheinhausen. Van hieruit maakten zij daags erna de busreis naar Montabour voor de start van de Henninger Turm.

B- Klassiekers.

Grote Scheldeprijs Schoten – 1991

Om de oudste Belgische klassieker te fietsen was het groepje Fred van Irsen, Theo Partouns, Fred Doensen, Lambert Jeukens en Willy Theunissen op 26 mei 1991 te gast bij de T.C. De Trappers in Schoten, onder de rook van Antwerpen. Het was al over negenen toen we – eigenlijk te laat! – van start gingen. Het niet zó interessante parcours was grotendeels vlak, maar telde toch een zestal onbeduidende hellingen. Een hiervan droeg de naam Tourmalet en was 1,3 kilometer lang.

De straffe wind maakte de 205km lange Scheldeprijs toch zwaar genoeg. We waren als laatste vertrokken en kwamen, met enkele Vlamingen, ook als laatste binnen.

Hier stond de fotograaf van de Gazet van Antwerpen op ons te wachten. Wij kregen immers de E.E.G.-beker voor de grootste buitenlandse groep uitgereikt. En dat moest op de foto én in de krant. Ook de beker van de verstkommende groep ging mee naar Eijsden. Het kon niet op, want er waren ook nog bloemen, voor iedereen een kusje én een De Koninck-pilsje. Voor dit pilsje moesten we wel zelf zorgen.

Ronde van Noord-Holland - 1993

Sjir Rouschop en Willy Theunissen fietsten in april 1993 bij schitterend fietsweer, de 160km lange Ronde van Noord-Holland. Jammer dat er in onze club niet meer animo was om in Zaandam te starten.

De route leidde over veel fietspaden, door de duinen, langs tulpenvelden, over dijken en bruggetjes, door polders en langs het IJsselmeer. Ook langs en door oude vissersplaatsjes als Hoorn, Enkhuizen, Edam, Volendam en Purmerend. En uiteraard langs moderne jachthavens en over ophaalbruggen, waarvoor we even moesten wachten.

Bij de start in 't Twiske bij Zaandam was er een heus muziekkorps dat groepen van 200 fietsers om de tien minuten begeleidden naar de startstreep.

Hier zorgden een kleine 6000 deelnemers voor drukte en ook voor gezelligheid.

We vonden het best de moeite waard om tweemaal 240km in de auto te zitten om deze ronde, goed georganiseerd door T.C. Le Champion, te fietsen.

Brabantse Pijl-1994

In Tremelo, het dorp van Pater Damiaan, vertrokken op 28 mei 1994 – in fris en droog weer – zeven fietsers van de Wielervrienden voor de 228km lange Brabantse Pijl. Na 23km kwam Bèr Rosier te vallen en brak zijn sleutelbeen. Een pluim voor Math. Miesen, die zich direct beschikbaar stelde om samen met Bèr terug naar Maastricht te rijden en Ber naar het A.Z.M. te brengen.

De vijf overgebleven fietsers nl. Jo Wolfs, Gerry Theunissen, Lambert Jeukens, Fred Doensen en Willy Theunissen, zetten de route, samen met Jef Beckers als begeleider, voort.

De tocht leidde over landelijke wegen in het Pajottenland rondom Brussel. Een tiental hellingen, w.o. de Alseberg, de Bruine Put, de Woestijnberg, de Ledeberg en de Lindberg, alsook een aantal kasseistroken maakten de Brabantse Pijl niet bepaald gemakkelijk. Daarbij was het steeds goed uitkijken geblazen om de pijlen en de juiste weg te vinden. Opnieuw was er voor ons de beker voor de verstkommende club.

Grote Prijs Wielerveue-1994

Slechts twee mensen van de club nl. Jo Pinckaers en Willy Theunissen meldden zich op 12 juni 1994 voor deze 200km lange en toch mooie Nederlandse B-klasse met start en aankomst in het Gelderse 's-Heerenberg. Een tocht die leidde door de Veluwezoom, met o.a. de Posbank, de Zijpenberg en de Pyramideberg, en door het Montferland met o.a. de Paasberg en het Peeske (2x).

We fietsten lange tijd met de groep van de KNP uit Nijmegen. Het was een leuke tocht met zon, veel wind en met een zeer sterk rijdende Jo, die vele kilometers lang op kop van onze groep sleurde. In Berg en Dal mistte Willy een bocht. Even later op de controlepost in Groesbeek, werd hij, en zijn opgelopen schaafwondjes, vakkundig en liefdevol verzorgd.

Circuit des Cimes Ardennaises-1994

Zo heet de prachtige en pittige Ardenntocht Marche – Marche (204km). De mooiste Belgische toertocht vermeldde TFM (okt'94), met een hoogteverschil van toch 3000m. De 150 deelnemers boften. Het was op deze 28 augustus 1994 een zonnige dag.

Onze groep: Gerry Theunissen, Jo Pinckaers, Theo Partouns, Mark Jansen, Robert Brouwers, Math Miesen, Willy Theunissen en Math. Poismans was al vroeg op weg naar Marche voor de start om half acht. Kalmte en rust typeerde de sfeer in de vele gehuchten die we passeerden op een route die de uitgestrekte loof- en sparrenbossen rond Nassogne en St. Hubert doorkruiste.

Vlakke stukken kent deze Marche – Marche niet. Enkele hellingen als La Grime, de Cote Fourneau, de Cote de Waharday en de Cote de Grimbiémont, zijn zelfs behoorlijk stijl. Het boekendorp Redu en de talrijke Romaanse kerkjes in deze omgeving zijn zeker interessant. Dat was de hele rit. Zeker weten!

Na afloop stond er in Marche weer een beker voor ons gereed. Nu vanwege de grootste buitenlandse club, die deelnam. Niet belangrijk, maar wel weer leuk voor in de prijzenkast. En er was nog een wit-groen petje van de organisatie: de Cyclos de la Famenne.

Namur – Bouillon – Namur -1995

Elf fietsers van onze club en drie fietsers van de Jokers uit Heer, fietsten op 20 mei 1995 de 220km lange Namur – Bouillon – Namur. Deze oudste Belgische klassieker voor toerrijders,

met start in Wépion-Namur, was al aan zijn 41e editie toe. Officieel telde deze rit twaalf côtes en een hoogteverschil van 2557m.

Het sterk glooiend parcours leidde ons over rustige wegen door een mooi landschap. Vlak voor het keerpunt kwam een moeilijk stuk met de Côte de Rochehaut, de Côte de Corbion en de Cote de la Sentinelle. De panorama's op de dalen van de slingerende Semois waren geweldig. De leden van de Wielervrienden die zich tussen de 549 starters op de lange afstand bevonden waren: Jacques Vranken, Jo Pinckaers, Gerry Theunissen, Fred Doensen, Willy Theunissen, Mark Janssen, Servé Aarts, Piet Pannemans en André Wolfs (uitgevallen vanwege te weinig trainingskilometers). Jef Beckers reed de volgwagen.

Andere georganiseerde toertochten

Rekem – Francorchamps – Rekem – 1980

In 1980 fietsten het viertal Jef Smeets, Fred Doensen, Sjir Rouschop en Willy Theunissen de 200 km lange Rekem – Francorchamps – Rekem. Deze rit werd in één grote groep van 168 deelnemers gefietst. De organisatie hield een gemiddelde snelheid aan van 23 km per uur. De tocht leidde via Banneux en Spa naar Francorchamps en weer terug naar Rekem over Botrange en Jalhay. Tegen de middag aten we, tijdens de grote pauze, frites met forel. Onze magen lieten ons tijdens het tweede gedeelte van de rit nog aan dit eigenlijk té zware menu denken.

Ambtenaren Toertocht Venlo 1990 – 1992

Je bent ambtenaar of niet, en dus reden Gerry en Willy Theunissen op de vroege morgen van 11 mei 1990 naar de start in Venlo voor de 200 km lange A.T.V. Deze letters staan voor Ambtenaren Toertocht Venlo en niet voor Arbeids Tijd Verkorting. Een goed georganiseerde tocht door het heuvelachtig Duits gebied Sonbecker – Schweitz. De tocht leidde via Mariënbäum, Kalkar en Grieth naar de Rijn en terug over Scheppenbaum. In de Biebels – Alt-Brauwerei was de controle – en rustplaats. Een goede plek dus!

Twee jaar later waren de gebroeders Theunissen en ook Jo Pinckaers en collega Wiel Urlings uit Maastricht, in Venlo present voor de nu 180 km lange A.T.V. Het was op deze 15^e mei 1992 een snikhete dag (35 graden). De tocht leidde weer grotendeels over Duits grondgebied (o.a. door het Reichswald) maar ook over de heuvels rond Berg en Dal en Groesboek. Vanwege de warmte moesten er extra drinkstops ingelast worden. Bij aankomst in Venlo zag Gerry erg bleek. De hitte had hem geen goed gedaan. Met thee en suikerwater werd hij door de verzorgsters van de organisatie weer opgeknapt.

Overigens fietsten ook de ambtenaren Jo en Tonny Spauwen enkele keren – voordat zij lid waren van onze club – tesamen met een groepje van de provincie, deze A.T.V.

Wij houden van
de Vlaamse gordel!

Vlaamse Gordel, Breda, 1950-1951

1999

Mergel – Heuvelland 2 Daagse 1990 – 1991- 1998-1999

Ook in de Mergel – Heuvelland 2 daagse, die het ene jaar Margraten en het andere jaar St. Geertruid als startpunt heeft, was de club enkele keren vertegenwoordigd. De Mergel – Heuvelland is een pittige tocht, waarin nagenoeg alle hellingen van het Zuid- Limburgse land zijn opgenomen. Uit aantekeningen zien we dat Willy Theunissen op zaterdag 15 september 1990 tesamen met een groepje uit Roermond de 160 km fietste en daagse erna de rit van 120 km; weer met hetzelfde groepje. In dat jaar waren er bijna 2000 starters in Margraten.

In 1991 stond op zaterdag 21 september een groepje van zes Eijdsense fietsers, nl. Theo Partouns, Bart Janssen, Gerry Theunissen, Math Poismans, Math Miesen en Willy Theunissen aan de start in St. Geertruid voor de lange afstand van 160 km. Het was lekker weer en het deelnemersaantal was toen al gestegen naar 3500.

Het duurde tot 1998 voordat zich weer een groepje vormde, dat “Margraten” nog eens wilde fietsen. Dit gebeurde op zaterdag 19 september. Vanwege het te verwachten slechte weer schreven we in voor de afstand van 120 km. De Eijdsense ploeg bestond nu uit: Math Miesen, Jo Wolfs, Gerry Theunissen, Jacques Vranken, Willy Theunissen, Servé Aarts, Theo Beijers en Bart Janssen. Jo Pinckaers was eerder gestart en fietste de 160 km. We hadden goed gegokt met de kortere route, want de laatste 25 km fietsten we in de regen. Dit keer schreven maar liefst 7500 fietsers in voor de toer – en de ATB – versie.

Ook in 1999 was Eijdsen weer goed vertegenwoordigd in de Mergel – Heuvelland 2- daagse. Op 18 september gingen – dit keer vanaf Libeek – St. Geertruid – van start: Fred Doensen, André Janssen, Jo Pinckaers, Hay Teuwen, Willy Theunissen, Jaques Vranken en Jo Wolfs voor de afstand van 120 km. In goed weer maakten zij er een leuke dag van. Ook nu bedroeg het deelnemersaantal 7500.

De Gordel 1994 – 1999

De Gordel rondom de stad Brussel stond al 5 keer op het programma van de Wielervrienden. De Gordel, intussen een begrip voor Vlaanderen, is 100 km lang, vrij gemakkelijk, leuk en vooral gezellig. Op de vier start – en stempelplaatsen, St. Genesiusrode, Dilbeek, Zaventem en Overijse is altijd veel ambiance.

Inmiddels “gorgelden” in de afgelopen jaren: Fred Doensen (5x), Jef Beckers (5x), Bér Fraats (4x), Bér Dodemont (3x), Fred Lieben (3x), Rudy Jeukens (3x), Tonny Spauwen (3x), André Wolfs (2x) en Jeng Rethero, Willy Jeukens, Theo Beyers, Willy Theunissen, Pierre Bex, Rob Jeukens, Gerrit Rousch, Gerry Stevens allen éénmaal. In 1997 was de Eijdsense groep zelf 11 man sterk!

Mechelen – Francorchamps – Mechelen – 1995

Deze Ardennentocht vanuit het Limburgse Mechelen is een van de beter georganiseerde tochten in de grensstreek.

Zo’n 400 deelnemers meldde zich voor de lange afstand van 180 km. Uit Eijdsen waren alleen Jo Pinckaers en Willy Theunissen present. Op een enkel buitje na bleef het droog op deze 26^e augustus. De route was niet gemakkelijk, maar wel mooi, in de voor ons bekende omgeving van Spa, Stoumont, La Gleize en Francorchamps. Voor Jo was het de 3^e keer dat hij M.F.M. fietste.

Quatre Barrages de hautes fagnes – 1995

Voor deze 4-Stuwmerentocht spraken we met vijf man af. Vanwege de slechte weersvoorspellingen lasten we deze op het laatste moment af. Desondanks besloten Bart Janssen en Willy Theunissen toch naar de Gileppe naar de start te rijden. Zij startten wél en hielden het wonderwel op deze 9e september de hele dag droog.

Deze 98 km lange tocht in de Hoge Venen, leidt langs de barrages van Robertville, Butgenbach, Eupen en de Gileppe. De start is boven bij het stuwmeer van de Gileppe. Het was een mooie tocht, het ging steeds op en af en was toch niet te zwaar.

De jongens die niet aan de Barrage – tour deelnamen en achteraf geluiden lieten horen van: “de tocht aflassen en er dan er tóch heen gaan” hadden toen wel een beetje gelijk!

Humberside/ Yorkshire – 1995

Voor het eerst was er een boottocht noodzakelijk om een rit te fietsen. Gerry Theunissen organiseerde van 13 tot 15 september 1995 een overzees ritje naar Engeland. Er was veel belangstelling voor. De overtocht van Rotterdam naar Hull duurde 14 uur. Op de boot was het gezellig en weer eens heel iets anders.

's Morgens in Hull vertrokken 13 fietsers, nl. Theo Partouns, Jo Pinckaers, Jef Beckers, Fred Doensen, André Wolfs, Willy Theunissen, Coen Quaden, Maurice Swinnen, Theo Beyers, Gerry Theunissen, Jacques Vranken en de niet clubleden Willy en José Deckers, voor een 135 km lange toertocht. Phil, de Londense vriend van Theo/Fidel, en op die dinsdag ons aller vriend, begeleidde ons. De dames die meereiden, maakten op onze fietsdag een uitstapje naar de stad York.

Het links rijden door het glooiend Engelse landschap was even wennen. Af en toe stuitten we zelfs op een behoorlijke stijle helling, waarmee enkelen best moeite hadden. In de sfeervolle Wolds – Inn in Huggate stond er – na 80 km fietsen – een goed verzorgde lunch voor ons klaar. Het was hier gezellig en we bleven er een hele tijd. Het landschap bleef heuvelachtig, mooi en vooral groen. We zetten er wat vaart in omdat we dachten in tijdnood te komen om de boot te halen. Toch was er nog even tijd om in Beverly een pub in te duiken voor een Engels biertje.

Op de boot was het eten weer perfect en 's avonds was het – bij levende muziek – opnieuw feest. Nog een nachtje in de piep – kleine slaapcabine en we legden weer aan in Rotterdam. Het einde van een kort maar geslaagd uitstapje. De nieuwe hit: "Busje komt zo" deed het goed op de terugreis!

Oranjetocht Horst 1996

In het kader van de Interland Trofee stond de 180 km lange Oranjetocht vanuit Horst op het programma. Koninginnedag, 30 april, was nog vroeg, wellicht daarom dat er zo weinig animo

voor was. Alleen Jo Pinckaers en Willy Theunissen van onze club stonden in Horst aan de start. Er scheen een flauw zonnetje en er stond veel wind. De hele dag fietsten we in gezelschap van een groep uit Sevenum.

De goed uitgeprijde route loodste ons door de tuinbouwstreek en het bosrijke gebied tussen Maas en Rijn. De route liep deels over Duits grondgebied, dwars door het Reichswald en weer terug door de aangrenzende streek van Groesbeek en Berg en Dal. Hoewel de Oranjerit niet moeilijk was, waren 180 km zo vroeg in het seizoen niet niks.

Rik van Looy Classic – 1996 EN 1997

Twee keer stond Eijsden met een groep in Tongeren aan de start voor de Rik van Looy Classic. De eerste keer begon het al vlug na de start te regenen. Enkelen hielden het direct voor gezien. Wel zo verstandig misschien, want het regende tot op de contrôle plaats op 90 km. De doorzetters Bart Janssen, Willy Theunissen, Fred Doensen, Jo Pinckaers, Gerrit Rousch en Theo Beyers werden nog richting Banneux, over de Forges en over de Hallembaye gestuurd om de 150 km vol te maken.

De tweede Rik van Looy Classic was 160 km lang en heel wat moeilijker. Hierin waren hellingen opgenomen als de La Redoute, Trensenster, Les Forges, Le Côte de Fôret (kale berg) en de Hallembaye. Voor deze editie meldden zich zeven Wielervrienden, nl. Gerry Theunissen, Servé Aarts, Jacques Vranken, Jo Pinckaers, Bart Janssen, Willy Theunissen en Theo Partouns. Zij hielden het op deze dag wel droog.

Toerritten in Belgisch Limburg

Ook in Belgisch – Limburg heeft onze club zich vaker laten zien. Dit is eigenlijk vanzelfsprekend; de start is dan naast de deur. Toch was de belangstelling voor deze tochten bij de leden van onze club nooit groot. Zeker niet in vergelijking met de belangstelling voor de zwaardere tochten in het Waalse gebied.

Interland Trofee Houthalen 1997

Op 19 april 1997 waren Jo Pinckaers, Jo Spauwen, Willy Theunissen en Jacques Vranken te gast bij de T.C. Sportief Zolder in Houthalen voor de 150 km lange Interland Trofee. De rit leidde door de Haspengouw, dé fruitstreek van België. De fruitplantages stonden in volle bloei.

Deze bloesemtocht bracht ons door een glooiend landschap over veelal kleine weggetjes naar een wafelbakkerij waar de rust – en contrôleplaats was. Niet slecht! Dan was er bij de eindstreep voor iedereen een stuk vlaai en voor het Eijdsense groepje zelfs twee stukken, omdat ééntje uit deze groep een artikeltje over de tocht van de jongens van Sportief Zolder in Toerfiets Magazine zou schrijven. En dat heeft hij gedaan ook!

Gymna Classic Bilsen 1997

Deze Classic van de Merentrappers uit Bilsen is 160 km lang en maakt een “uitstap” naar de provincie Namen. De 1039 deelnemers kregen enkele moeilijke beklimmingen bij Huy en bij het keerpunt Andenne ter verhapstukken.

Slechts twee clubleden nl. Jacques Vranken en Willy Theunissen fietsten deze niet gemakkelijke rit op een winderige zaterdag vlak vóór de Eijdsense bronk.

Elfsteden Rijwieltocht –1998

Als wij schrijven over de Friese Elfstedentocht per fiets, hebben we het toch over een wel heel bijzondere tocht. Waarom?

Is het vanwege de historie?; de Elf steden van Friesland waardoorheen je fietst en waar je je contrôlekaart laat afstempelen? Of komt het door het enthousiasme van de Friezen, die je overal langs de route aanmoedigen op je lange tocht van 230 km fietsen en 250 m klunen van Bolsward naar Bolsward. Of is het een bijzondere tocht vanwege het immens groot aantal deelnemers van 15000, die in de vroege ochtend allemaal vanaf Bolsward starten en tegen de middag het bekende bruggetje van Bartlehiem passeren.

Het was op deze 2^e Pinksterdag een waar volksfeest. Dat het ook aangenaam fietsweer was, was lekker meegenomen. Een Elfstedenkruisje krijg je niet elke dag, evenals een Berenburger, waarop we getraakteerd werden. Jammer dat slechts twee Eijdsenaren, nl. Fred Doensen en Willy Theunissen de 230 Friese kilometers wilden maken en het kruisje wilden bemachtigen. De afstand Eijdsen – Makkum – waar we twee keer overnachtten – is groot, maar achteraf wel de moeite waard.

Ronde van Zuid - Limburg 1998

De Ronde van het Belgische Zuid-Limburg is 140 km lang. De rit liet ons de hele fruitstreek van Borgloon, Hasselt, Tongeren en St. Truiden zien. Op deze 13^e september 1998 waren de fruitboeren net gestart met de appelpluk.

Onder de 821 deelnemers, die in Alken van start gingen waren vier fietsers van de Eijdsense Wielervrienden, nl. Gerrit Rousch, Willy Theunissen, Fred Doensen en Jo Pinckaers. Een leuke tocht overigens, over een licht glooiend landschap.

Frans Schoubben Classic 1999

Voor de 160 km lange Frans Schoubben Classic meldten zich op 29 mei 1999 vijf Wielervrienden aan de start in Tongeren. Dit waren: Jo Pinckaers, Fred Doensen, Gerrit Rousch, Jacques Vranken en Willy Theunissen.

De rit had veel weg van de vroegere Rik van Looy Classic en was niet gemakkelijk met de hellingen als Trensenster, La Redoute, Les Forges, La Foret en de Hallembaye. Bovendien

was het erg warm (30 graden) en in de namiddag drukkend weer. Goed dat er op de drie controleplaats voldoende sportdrink was, zelfs om de bidons te vullen.

Vlijtingen – Monschau – Vlijtingen 1999

200 Km lang is deze V.M.V. Deze rit kon je als vrije toertocht of in groep fietsen. De Eijssdise fietsers, nl. Gerry Theunissen, Fred Doensen, Jacques Vranken, Sjr Rouschop en André Janssen, fietsten mee in de 150 man sterke groep, die een gemiddelde aanhield van 23 km per uur. Het was een koude dag, maar het bleef wel droog.

De rit leidde via de Voerstreek en Eupen naar Mützenich- Monschau. Vervolgens door de streek van Kaltenherberg, Elsenborn en Butgenbach naar Malmedy en Stavelot – met de Haute Levée – om weer via Tiège, Val- Dieu, de Hallembaye en de Muizenberg terug naar de startplaats in Vlijtingen te fietsen. Nee, bepaald gemakkelijk was deze Vlijtingen niet, wél goed georganiseerd!

Lange afstandsritten

Naast enkele klassiekers van om en nabij de 300 km, fietsten we de lange afstandsritten:

1. De Eurotour – 1989

Hij stond gerangschikt onder de randonneurstochten. Dat mag ook, want deze Internationale Eurotour was 297 km lang, met start in het Duitse Waldniel bij München – Gladbach. De tocht leidde via Geleen, Aubel, Eupen, St. Vith en Vianden naar Contern bij de stad Luxemburg.

Maar liefst 632 vertrekkers meldden zich tussen 5 en 6 uur aan de start. Hieronder vier leden van onze club, nl. Lambert Jeukens, Fred Doensen, Maurice Swinnen en Willy Theunissen. Jef Beckers bestuurde de volgbus. Hij bracht ons naar München – Gladbach, volgde de hele route en had tegen de avond weer de rit Luxemburg – Eijsden in het vooruitzicht. Mede tengevolge van het slechte weer zou meer dan de helft van de starters de rit niet uitrijden. Wij echter wél. Het werd een koude en vooral natte en lange dag.

De tocht was goed uitgepijld en op de vijf controleplaatsen was er soep, koffie en belegde broodjes. Na 85 km, bij de grensovergang De Plank begon het te regenen en het was nog koud ook!. Ruim 100 km, tot voorbij Vianden, fietsten we door de stromende regen. Daarna klaarde het op. De anders zo mooie streek van de Hoge Venen lag er dit keer troosteloos bij. Op de controleplaats St. Vith (op 165 km), namen we een ruime rustpauze, deden droge kleren aan, aten rijstevlaai en dronken warme thee. Dit deed even goed. Maar weer op de fiets plensde de regen weer op ons neer. Het was bij half 7 toen we ons in Contern – Luxemburg (stad) afmeldde en gingen douchen in de sporthal. Ik hoor het nog iemand van ons vieren zeggen: “Toch was het een mooie rit. Moeten we nóg eens een keer overdoen”. Het is er nooit meer van gekomen.

2. Maastricht – Den Helder – 1993

109 Fietsers uit heel het land kwamen op de warme zomeravond van 3 juli 1993 in Maastricht samen voor de 330 km lange toerit van Maastricht naar Den Helder. Hieronder het trio Willy

Theunissen, Jo Pinckaers en Fred Doensen. Om Precies middernacht vertrok het gezelschap – met verlichting op de fiets en voorzien van een heus rugnummer – richting Maarheeze, de eerste controleplaats.

In de ochtenduren wachtte de deelnemers in Vianen een uitgebreid ontbijtbuffet. De groep lag toen al helemaal uit elkaar. Onze groep, zo'n twintig man, lette niet goed op de routebeschrijving en had toen al een ommetje extra gemaakt van 27 km. Na Vianen leidde de route door het drukke Zuid – en Noord Holland naar de volgende controleplaats bij IJmuiden. Het resterende rechte en lange fietspad naar Den Helder was slaapverwekkend. Tussen 3 en 4 uur kwamen de fietsers, veelal groepsgewijs bij het eindpunt in Den Helder aan. Wij hadden toen 357 km in plaats van 330 km op de teller staan. Ook doordat er in de nacht gefietst werd was deze tocht toch bijzonder. Jef Beckers was zo fideel om ons "even" in Den Helder met de Chrysler – bus van Jacques Deckers, op te halen. Op weg naar huis had Jef geen gezellige passagiers. Ze sliepen alle vier als marmotten.

Lange afstand clubritten

La Roche

Het stadje La Roche heeft altijd op onze club gewerkt als een magneet. Daar wilden we regelmatig naar toe.

De eerste jaren van ons bestaan nl. in 1975, 1976 en 1977 werden we met busjes naar La Roche gebracht om dan van hier uit koers te zetten richting Eijsden. Sjirra Martens, Pierre Lousberg, Jef Rempelberg, Ghiel Macheels en zijn vrouw Bep reden ons met de busjes naar de

start in La Roche. Bep loste daar nog eens het startschot met een (bijna) echt revolver. In die jaren was deze 110 km lange tocht al een hele onderneming. Mét de Mergellandroute (135 km) waren dit "toppers".

In 1978 fietste het kwartet Jef en Martin Creuwels, Gerry Theunissen en Hay Teuwen van Eijsden naar La Roche en terug. In totaal 206 km. "Heen en terug moet het meerendeel van onze club ook aankunnen" was hun mening. Nog hetzelfde jaar gebeurde dit. Sindsdien staat elk jaar stevast Eijsden- La Roche – Eijsden op het programma. Vanwege het slechte weer kon de tocht enkele keren niet doorgaan. Een keer moesten we noodgedwongen in Spa, vanwege de stortregen rechtsomkeert maken en kwamen we koud en doornat thuis.

Het parcours verschilde nog al eens. De kortste afstand was 202 km; de langste 228 km. Ook het aantal deelnemers liep nogal uiteen, nl. van vier tot veertien. De heenweg liep meestal via Spa, de Rosier, La Gleize en Vielsalm naar de lange klim van de Baraque de Faiture. De laatste jaren werd de drukke B. de Faiture gemeden en werd Samrée en La Roche binnendoor via Manhay bereikt. Ook de terugweg kende in de loop der jaren vele variaties. Maar altijd weer mooi en niet te zwaar. Meestal werd toch gekozen voor de route Hotton, Durbuy, Hamoir, Esneux en Luik. Zowel in La Roche en in Esneux (of Poulseur) werd er dan gestopt.

Valkenswaard

Deze rond de 200 km lange tocht werd het eerst gefietst in 1986 als voorbereiding op de 1° Alpentocht: Genève – Menton. Fred Doensen was de animator van deze vlakke Valkenswaard – rit, die altijd in een hoog – voor sommigen in een té hoog – tempo gefietst werd. Sedert 1986 is Eijsden – Valkenswaard – Eijsden nagenoeg elk jaar verreden. Het aantal deelnemers bedroeg steeds tussen de vijf en twaalf. De heenweg leidde over Nederlandse bodem, de terugweg grotendeels door België.

In het begin was de vaste stopplaats bij de oude grenspost. Naderhand werd “Old Dutch” aan de Markt in Valkenswaard dé pleisterplaats. Met de tweede stopplaats werd nogal gevarieerd. Meestal werd in As – bij de insiders beter bekend als bij de blondine – gepauzeerd. De meesten waren dan blij dat ze bij “de blondine” waren. Of dit voor de blondine zelf was of omdat zij dan nog slechts een veertigtal kilometers hoefden te fietsen, vermeldt de geschiedenis niet.

Meerdaagse tochten

Ronde van Nederland – 1985

In vijf dagen 1000 km fietsen. Met vier overnachtingen in niet al te comfortabele jeugdherbergen. Dit was het recept van de Ronde van Nederland, die op 15 mei 1985 in Ede van start ging.

Het viertal Hay Teuwen, Willy en Gerry Theunissen en Bart Janssen van onze fietsclub maakten deel uit van de 77 vertrekkers. De organisatie door de K.N.W.U. was goed. Op de controleplaatsen was altijd iets te eten en te drinken. Wat het weer betrof, boften we; volop zon maar wel bij vlagen een stevige wind, zeker op de Afsluitdijk en in Friesland.

De rivaliteit tussen diverse ploegen zorgde ervoor dat de gemiddelde snelheid hoog lag. De eerste dag finishten we meteen als tweede groep in Heemskerk. Langs de IJssel, met de wind op kop, werd erg hard gejaagd. Willy moest eraf. Bart, Gerry en Hay hielden even in en trokken hem weer bij. Het ging rap door het vlakke klompen – molen – en waterland en over de Afsluitdijk naar Friesland en Overijssel.

Aan het einde van de derde dag werden we aan de eindstreep in Arcen en Velden verrast door onze vrouwtjes Elly, Mia, Lucy en Maria. De meisjes aten hier gewoon met de grote groep fietsers mee; waren wel te spreken over de gezelligheid, maar niet zo over de “tafelmannieren”.

Vlaai

De vierde dag waren wij de eerste groep die de controle op de Keuteberg passeerde. Wij waren zó vroeg dat onze supporters hier te laat waren om ons aan te moedigen. Toch ontmoetten we later nog enkelen in Wijlré, waar deze ons op rijstevlaai trakteerden. Wij moesten toen nog naar Someren (N.Br.).

De Ronde was leuk, met een gezonde rivaliteit tussen de groepen van de Spartaan, de Bataaf, van Tacx, van Vorden en van ...Eijsden.

Toen we ons aan het einde van de vijfde dag in Ede afmeldden, hadden de drie jonkies Bart, Gerry en Hay toch wat last van hun knieën.

Brugge – Mont-Ventoux – 1984 en 1987 t/m 1990

Maar liefst vijf keer waren de Eijdsense Wielervrienden vertegenwoordigd in de 10 – daagse etappetocht Brugge – Alpe d’Huez – Mt. Ventoux. Een toch zware cyclo-sportieve tocht waarin op de berghellingen gereden werd voor het klassement. Er waren altijd wel enkele etappes in opgenomen van boven de 200 km.

In 1984 waren hier van de partij: Jo en André Wolfs en Hay Teuwen. In 1987: Hay Teuwen, Jo Wolfs en Willy Theunissen. In 1988 en 1989: Willy Theunissen en in 1990: Maurice Swinnen en opnieuw Willy Theunissen.

Tropheeën

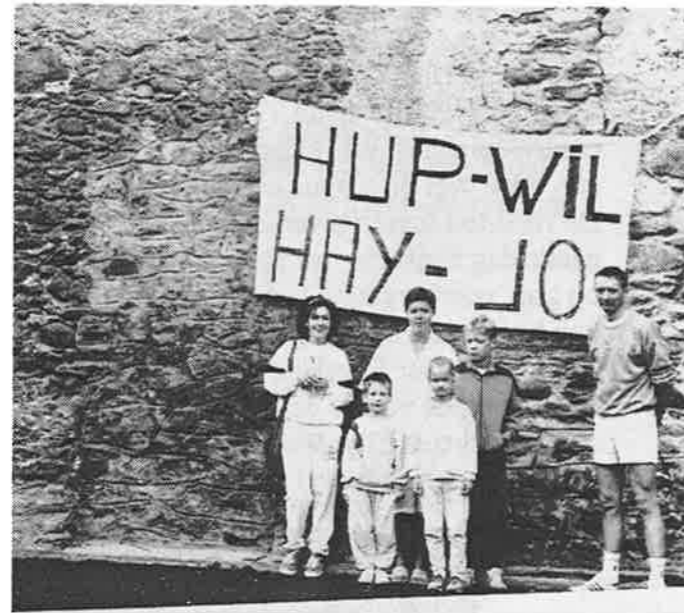
Ze brachten ook tropheeën mee naar Eijdsden. In 1984 werd Hay 5e en Jo 9e in de cat. 35+. Hay werd in 1987 2e in de cat. 45+ en Jo 6e in de sterke cat. van 35+. In 1988 werd Willy 4e in de cat 45+ en in 1989 3e in deze cat. Maurice werd in deze cat. (45+) in 1990, 3e. Daarbij kreeg Willy zowel in 1989 als in 1990 de trophée van de oudste deelnemer die Br. Mt – Ventoux uitfietste. Enkele keren werd de Mt. – Ventoux – karavaan aangemoedigd door leden van onze club, die in Zuid – Frankrijk met hun familie hun vakantie doorbrachten. We werden zelfs door middel van spandoeken aangemoedigd door de families Poismans, Smulders en Doensen.

Professioneel

De organisatie was nogal professioneel van opzet, met een straffe leiding. Altijd vroeg opstaan, een hele dag fietsen, tijdens het diner vertellen en luisteren naar fietsverhalen en weer op tijd in bed. In 1988 werden de Pyreneeën van west naar oost gefietst, voordat we naar de Mt. – Ventoux reden. Toen was er een verplaatsing – in de nacht – per bus noodzakelijk van het Noord – Franse St. Omer naar Bordeaux.

Omdat er elk jaar weer vanuit Brugge voor een ander traject gekozen werd, fietsten we alle mogelijke cols van de Ballons in de Vogezen, de Mont Tendre en de Mollendruz in Zwitserland, tot de Bonette en de Mt.- Ventoux in de Provence toe. De Alpe d’Huez stond ook steevast op het programma.

We hebben best veel plezier gehad in de Mt. V.-edities, maar we mogen ook gerust wel zeggen, dat we ook veel hebben afgezien. Soms dagen achter elkaar slecht weer, veel regen en veel lekke tubes. Maar ook dagen dat het in Zuid – Frankrijk boven de 35 graden was. Maar met het doel voor ogen weer boven op de Mt.V. te komen was toch mooi. Gezegd mag wor-

den dat Willy in de laatste editie – een zeer warme – als een dood vogeltje boven op de eindstreep van de “Berg van Alle Winden” aankwam, vlak achter een half – zieke Maurice, die hier zijn tweede plaats verspeelde in de cat. 45+.

Elke deelnemer uit Eijdsden heeft in Br. Mt.V. altijd zijn rugnummer mogen blijven dragen, hetgeen wil zeggen, dat iedereen de edities steeds volledig heeft uitgereden.

Genève – Menton 1986

Voor het groepje Pierre Bex, Fred Doensen, Math Poismans, Sjr Rouschop, Jef Smeets, John Smulders en Willy Theunissen werd de vijf-daagse tocht Genève-Menton in september 1986 een geweldige belevenis. Ze praten er nu nog over. Voor de meesten onder ons was dit – op een Alpenklimpartijtje na tijdens de vakantie – de eerste serieuze kennismaking met de echte cols. Initiatiefnemer Fred vond Jef Beckers bereid de groep te begeleiden met de volgbus. Toen we in Thonon – les Bains (bij Genève) vertrokken, was alles nog onwennig, maar naarmate de rit vorderde dachten allen al een beetje een Tour-de-France- renner te zijn. Meteen na de beklimming van de Col de la Colombière wisten we waaraan we waren begonnen. Na de Aravis op dezelfde dag, volgde de Madeleine, de Télégraphe, de Galibier, de Izoard, de Vars, de Allos en nog enkele kleine colletjes als de Luens, de Valferrière en de Pilon.

De jonge klimmer Math was hier de onbetwiste bergkoning en moest boven altijd wel een poosje geduld opbrengen. De tweede plek was afwisselend voor Willy en John. Maar goed, allen kwamen zonder kleerscheuren over de cols heen.

Aanhangwagen.

Dit gold niet voor het aanhangwagentje, dat het op de Allos begaf. In een smidse in Barcelonnette werd de trekstang weer vakkundig gerepareerd. Na uren vertraging ging het toen richting Castellane. Er werd goed gefietst, maar ook afgezien. Ik denk aan de beklimming van de Galibier in de miezerige regen en op de Vars in de échte regen en de kou. Het was bij zevenen toen de groep zich die dag doornat meldde in het hotelletje in Saint Marcellin, halverwege de Vars. Hier kreeg iedereen een grote schapenbout op z’n bord.

Op de laatste dag was er voor iedereen een door Fred gesponsord wielertuitje met als opschrift: Eijdsden – Genève – Menton.

De aankomst in Menton werd uiteraard gevierd met een goed diner en een (of méér)

cognacje (s).

Jef Beckers hield nauwgezet een klassement bij van de aankomsten op de cols. De einduitslag luidde: 1. Math, 2. John, 3. Willy, 4. Jef, 5. Fred, 6. Pierre en 7. Sjr.

Op de colletjes Luens en Pilon kwam Pierre het eerst boven. Hij was - zoals alleen hij dit kon - tijdig gedemarreerd, en door niemand meer te pakken.

Savoie-Tour – 1988

Het was Bér Rosier, die de grote lijnen van de 5 – daagse Tour de Savoie uitstippelde, die van 25 augustus tot en met 1 september 1988 gehouden werd met start en finish in Sallanches. De groep van 12 man was samengesteld uit fietsers uit Eijsden, Berg en Terblijt en Maastricht. De namen: Fred van Irsen, Gerry Theunissen, Theo Poolen, Maurice Swinnen, Math Poismans, Tonny Pachen, John Smulders, Bér Rosier, Willy Beckers, Roger Caelen, Pierre van Dooren en Benny Beckers. Yvonne Smeets bestuurde de volgauto. Het volgbusje werd bij toerbeurt door een van de fietsers bestuurd. Het gebeurde ook dat iemand wel eens een extra autobeurts wilde.

Voor enkelen was dit de eerste kennismaking met het hooggebergte en dus ook met de echte cols. Vanwege de onervarenheid met de routeplanning, waren enkele ritten te lang voor de groep, zodat deze ingekort moesten worden.

Cols

De tocht leidde van Sallanches, Annecy, Bredennaz, Albertville, La Chambre, Le Bourg d'Oisans, Valloire, St. Michel de Maurienne, Lanslebourg, Val d'Isère, Bourg St. Maurice en Flumet, terug naar Sallanches.

Het werd een prachtige tocht waarin de beklimmingen opgenomen waren van de Colombière, de Crêt de Chatillon, de Madeleine, de Glandon, de Alpe d'Huez, de Lautaret, de Galibier, de Iseran, de Cormet de Roselend en de Saissies.

Theo Poolen, de man van het kleine verzet, was zonder meer de beste klimmer. De jonge Roger (20), Gerry, Benny, Math P. John en Willy volgden goed. Zij kwamen, na Theo, het eerst boven, maar niet steeds in dezelfde volgorde. De jongens in de achterhoede kwamen later, maar toch goed boven. Allen hadden afgezien én genoten van deze tocht. In aantekeningen

over deze Savoietoht lezen we dat in de eerste etappe een tweetal fietsers uit Berg en Terblijt een verkeerde weg insloegen. De groep moest uren zoeken om hen op te sporen. De Col du Glandon werd in hevige regen- en hagelbuien gefietst. Het laatste stuk is zwaar en deelde "klappen" uit. Iedereen kwam verkleumd boven en moest daarna - na een opwarmertje - de lange afdaling naar Le Bourg d'Oisans maken. In het hotel werd de groep prima verzorgd met hete koffie. De kelder werd speciaal verwarmd, zodat alle kleren 's morgens weer droog waren.

De natte en koude Glandon is bij iedereen goed in herinnering gebleven. Daags erna was de Koninginnerit. Eerst werd door een aantal "vrijwilligers" de Alpe d'Huez gezamenlijk, in rustig tempo, opgereden. Daarna wachtte de mooie en lange Lautaret en de Galibier (zuidkant). Het werd een lange, een warme en ook een mooie dag door een prachtig natuurgebied. Met de lange klim van de L'Iseran en op de slotdag de toch altijd weer moeilijke Cormet de Roselend - met als toetje na, de Saissies - rolde de meute moe en voldaan in Sallanches over de eindstreep. De les, die enkelen uit deze Savoietoht leerden was, dat het belangrijk is goed en ook op tijd te eten.

Tour Des Alpes – 1991

De Alpen lokte een elf man sterke groep van de Wielervrienden in 1991 opnieuw naar Frankrijk. Op 1 september startten de fietsers in Bourg d'Oisans met als eindpunt - na vijf fietsdagen - de Mont - Ventoux.

De groep bestond uit: Math Poismans, Bér Rosier, Brosie Dritti, John Smulders, Bart Jansen, Tonny Pachen, Math Miesen, Fred van Irsen, Gerry Theunissen, Mark Janssen en Jef Creuwels, met Yvonne Smeets weer als bestuurdster van de volgauto, tevens cameravrouw. Bér en Math P. hadden de route uitgezet en namen hierin op, de beklimmingen van de Alpe d'Huez, de Glandon, de Croix de Fer, de Izoard, de Vars, de Allos, de Cayolle, de Bonette, de Pra Loup en de Mont Ventoux. Als overnachtingsplaatsen werd gekozen voor Bourg d'Oisans, Barcelonette en Montoux.

In het goed verzorgde draaiboek, dat - evenals van de tocht van 1988 - van de hand van Bér was, zeggen Math P. en Bér te hopen dat de fietsweek gezellig zal verlopen, en dat zeker niet

vergeten mag worden, dat de groep met vakantie is. Voor deze gelegenheid werd de groep door sponsor Fred van Irsen, Verzekeringen, in blauw- witte zomertruitjes gestoken.

De Col du Glandon

Evenals in 1988, was de Col du Glandon de spelbreker, voorwat het weer betrof. Het was mistig en het regende. Boven in het restaurantje op de splitsing Glandon/ Croix de Fer was er hete drank en trokken de verkleumde fietsers droge kleding aan.

Jef en Mark waren de beste klimmers. Jammer dat Mark de laatste dag last van zijn knie kreeg en John zich niet lekker voelde. In wisselende volgorde kwamen vlak achter de twee koplopers, Brosie, Math P. Gerry, Bart en John boven. Allen, en zeker de jongens in de achterhoede hadden de tijd genomen om iets van de omgeving te zien. Want de imposante natuur rond de Allos, de Cayolle en de Bonette is schitterend. Een verplaatsing van een dag was nodig om van Barcelonette in Montoux te komen. Van hieruit werd op de laatste dag de Mt. Ventoux vanuit Bedoin gefietst. Met een fotostop bij het monument van Tom Simpson en een terras in Bedoin, kwam ook aan dit Frans avontuur – waarover iedereen enthousiast was – weer een einde.

Klassiekerweek – 1991

Bij het hoofdstuk over de A – klassiekers werd hierover reeds melding gedaan. Maar toch willen we in dit hoofdstuk niet onvermeld laten dat Jo Pinckaers en Willy Theunissen van 30 augustus tot 8 september 1991 te gast waren van "Le Champion" uit Amsterdam in de Klassiekerweek 1991. Willy liet de door de club georganiseerde Alpentocht '91 hiervoor schieten. In tien dagen tijd moesten de 130 deelnemers vier klassiekers fietsen, nl. Milaan-San Remo (300 km); De Ronde van Lombardije (236 km); de Grote Prijs van Zürich (234 km) en tot slot Rund um den Henniger Turm (228 km).

Het menu was: één dag fietsen, dan weer één dag in de bus voor de verplaatsing naar de volgende startplaats. Voor beiden werd het een fantastisch fietsevenement. Zij hielden hieraan niet alleen het klassiekerschildje van de organisatie, maar ook een schat aan herinneringen over.

Drielandentocht – 1992

Bér Rosier had al enkele jaren een fijne tocht op papier staan met veel klimwerk in de Oostenrijkse, de Italiaanse en de Zwitserse Alpenhoek.

Een drielandentocht, waarin maar liefst 22 passen waren opgenomen. Acht fietsdagen waren hiervoor uitgetrokken. Het bleek moeilijk hiervoor een groepje bij elkaar te krijgen. Dit was eigenlijk heel jammer. Alleen Willy Theunissen kreeg hij zover – zonder veel moeite overigens – met hem mee te gaan. Willy heeft er nooit spijt van gehad! Yvonne Smeets volgde met de auto en had de video - camera steeds in de aanslag.

22 Passen

Het werd onvergetelijke tocht door een prachtige natuur. Je moet uiteraard wel graag passen willen fietsen. De dagafstanden varieerden tussen de 108 en 140 km.

In Oostenrijk werden de Silvretta, de Kaunertaler Panoramastrasse, de Ofenpass en de Reschenpass gefietst. In Italië de Majolicapass, de Umbrail, de Stelvio, de Gavia en de Aprica. En in Zwitserland tenslotte de Berninapass, de Fluelapass, de Albulapass, de Splügenpass, de San Bernardino, de Lukmanier, de Oberalp, de Sustenpass, de Grimselpass, de Furkapass, de Nufenen en nog eens de Furka van de andere kant en de St. Gotthard. Enkele keren was een verplaatsing op het vlakke, per auto, noodzakelijk om er niet een al te lange dag van te maken. We fietsten verschillende dagen heerlijk in de zon, werden in de Italiaanse Alpen verrast op een noodweer en fietsten op enkele pas – hoogten (Lukmanier – Oberalp en Susten) door de vers gevallen sneeuw en dit allemaal eind augustus – begin september. De mooie videofilm die Yvonne maakte, laat het allemaal zien.

2^e Tour De Savoie – 1993

Fietser - accordeonspeler Heinz bepaalde "het gezicht" van deze Savoie – Alpentocht met 10 Cols en veel sfeer. Zestien fietsers en Jo Pinckaers en Yvonne Smeets als begeleiders vertrokken op 20 augustus 1993 naar Bourg St. Maurice voor een 5 – daagse fietsweek. Deze tocht moest niet alleen prestige gericht zijn, maar ook moest er tijd zijn voor ontspanning.

Tien Cols

Op het menu stonden twee Cols per dag. Gefietst werden: La Plagne, Le Petit Bernard, Le Cornet de Roselend, Les Arcs 2000, de Col d'Iseran, de Col du Télégraphe, de Col de la Croix de Fer, de Col de la Madeleine, de Col du Galibier en de Col d'Izoard. De overnachtingsadressen waren in Bourg St. Maurice, Valloire en La Salle. De tocht was weer uitgezet door Bér Rosier.

De 16 fietsers waren: Robert Brouwers, Jef Creuwels, Brosie Dritty, Fred van Irsen, Bart Janssen, Mark Janssen, Math Miesen, Theo Partouns, Math Poismans, Heinz Reumers, Bér Rosier, Hay Teuwen, Gerry Theunissen, Willy Theunissen, André Wolfs en Jo Wolfs. Er was vrij veel krachtsverschil tussen de deelnemers. Enkelen vonden één col fietsen per dag genoeg. Alles kon dus. Vanwege het regenweer op de 4e fietsdag, fietste slechts de helft van de groep de Col de la Croix de Fer en de Madeleine. De anderen wachtten het betere weer af en fietsten in de middag de Galibier. Een klassement van de beste klimmer werd niet bijgehouden. Maar het is bekend dat Mark en Jef voorop fietsten, gevolgd door het groepje Gerry, Brosie, Bart, Math P., Hay en de opvallend goed fietsende Math M. De iets minder "getalenteerden" volgden elk voor zich, veelal op niet al te lange afstand.

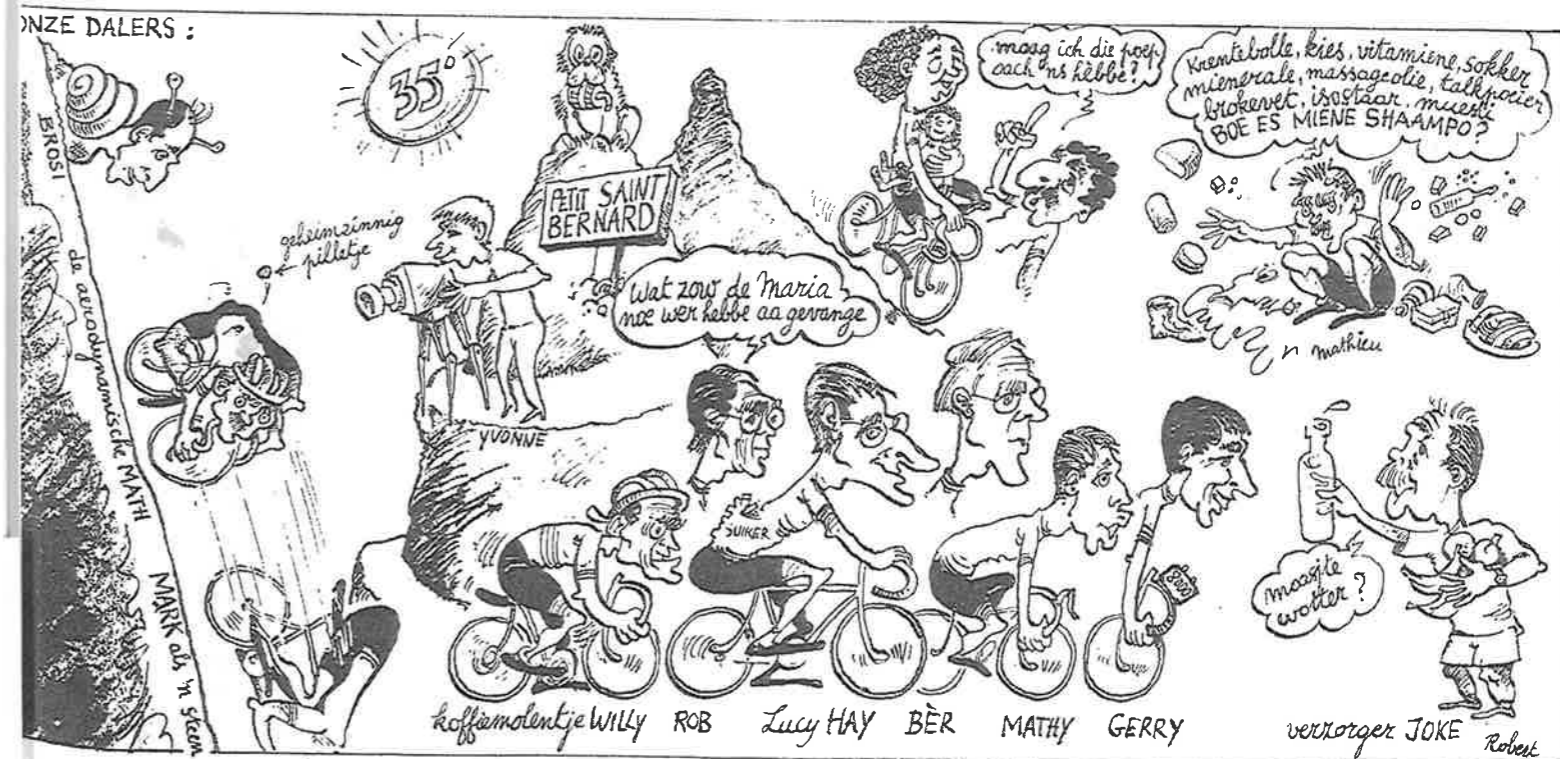
Het werd een fijne week met vele mooie beklimmingen in een prachtig landschap. En boven op elke col was er harmonica-muziek en klonk het clublied: "Zoe Greun es Graoës". Het was ook de tocht van de mysterieuze "pop" en van de pastice.

Vogezen 1993 EN 1994

Twee keer maakte een groepje van onze club een vierdaagse fietsuitstap naar de Vogezen. De trip van 1993 was zó goed bevallen dat (bijna) hetzelfde groepje in 1994 "op herhaling" ging in hetzelfde hotel, de Hostellerie St. Barnabé, in Murbach- Guebwiller.

Het groepje bestond de eerste keer uit: Brosie Dritty, Robert Brouwers, Fred van Irsen, Servé Aarts, Theo Partouns en Sjr Rouschop. De tweede keer gingen Fred en Sjr niet mee. In hun plaats kwamen Willy Theunissen en Bér Rosier. Helaas moest Bér op het allerlaatste moment

Zo zag Robert het allemaal.

afhaken vanwege een gebroken sleutelbeen, dat hij opliep bij een val tijdens de Brabantse Pijl. Beide keren reed Marie – José Drippy de volgauto en maakte foto's. Vier dagen Vogezen betekende ook vier dagen fietsen. De eerste en de laatste dag kortere ritten van 90 en 60 km en de twee andere dagen ritten van 128 en 144 km. In de routes waren niet alleen de Grand Ballon, de Ballon d'Alsace en Le Petit Ballon opgenomen maar ook de Col de Donon, Le Struthof, Le Col Amic, Le Markstein, de Col du Hundsrück, de Col de Page, de Jungfraukopf, de Platzerwasel, Le Champs du Feu, Le Hohneck en de Schnepfenried. Dus heel wat. De ritten waren best pittig.

Marie – José spoorloos

Brosie was de onbetwiste bergkoning van de groep, die beide jaren Marie- José even kwijt was. In 1993 boven op de Grand Ballon vanwege de ijzel en de mist en in 1994 ergens bij de Ballon d'Alsace. Brosie, het eerste boven miste hier zijn Joséeke en maakte meteen rechtsomkeerd. Ik heb Brosie nog nooit zo snel zien dalen! Bij de voet van de klim, dook de "verloren zoon" plotseling weer op.

In de Vogezen was het klimmen of dalen; vlak rijden was er niet bij. Er was weinig verkeer en de natuur is hier prachtig. Tussen al dit moois bezochten we ook het Concentratiekamp Natzweiler en kwamen even op andere gedachten. 55 jaar is het alweer geleden...

Van de Vogezentochten tekende Robert een pracht karikatuur – stripverhaal.

VOGEZENTOCHT II LE TOUR DES INVALIDES 1994

VÓÓR DE START EEN EN AL GEWEEKLAAG... OP DE EERST DE BESTE COL EEN KUDDE BERGGEITEN

Tour Des Pyrenées – 1996

Vijf dagen door de Franse Pyreneeën fietsen, van de Atlantische Oceaan naar de Middellandse Zee oftewel van St. Jean de Luz naar Port Barcares, over een afstand van 745 km. Als voorproefje werd daags vóór de echte Pyreneeëntocht een ommetje van 70 km gefietst langs de Corniche Basque, over de 9 km lange Col d'Alto del Jaizkibel.

De groep die zich aan de Pyreneeënrit waagde bestond uit: Bart Janssen, Hay Teuwen, Math Miesen, Servé Aarts, Willy Theunissen, Mark Janssen, Gerry Theunissen, Math Poismans, Piet Pannemans, Jacques Vranken, Bérke Pannemans en Richard Martens. De volgauto en – bus werden beurtelings bestuurd door de fietsers. Het goed verzorgde draaiboek was van Mark Janssen, die samen met vader Bart de ritten uitzette. Gerry zorgde voor de hotelovernachtingen.

Leidde de eerste dag de groep nog over een flink glooiend parcours, de tweede dag was het raak en stond de zware Marie-Blanc, de Col d'Aubisque en de Luz Ardiden op het route-schema. Daags erna volgde de Koninginnerit met de beklimmingen van de Tourmalet, de Aspin, de Pyressourde en de Superbagnères. Vanwege de regen en een onweer moest de Superbagnères geschrapt worden. Dit vond niet iederéén erg. Dan de moeilijke Mente, de Portet d'Aspet en de Col de Port. Van uit Ax-les-Thermes tenslotte, de Chioula en nog vijf kleine colletjes door het schilderachtig mooie landschap van de Pyrenées Orientales naar de Middellandse Zee.

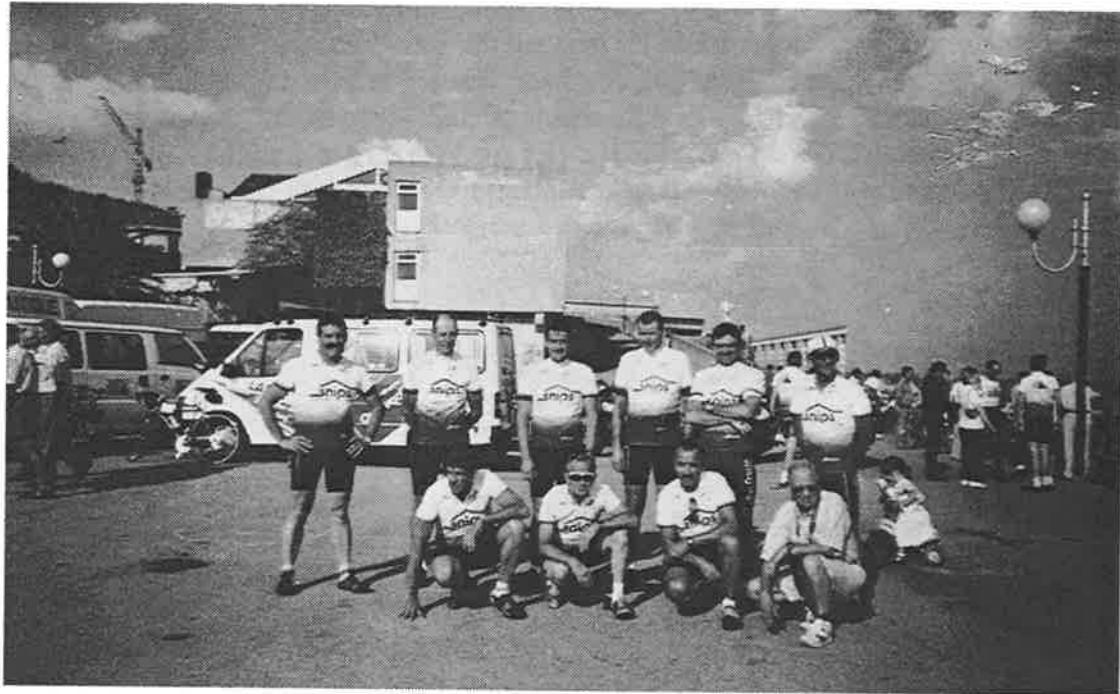
Ongelukkige Hay

Het weer was goed, de stemming was goed, de hotels waren goed en het parcours was prachtig. Jammer dat Hay op de tweede dag ongelukkig ten val kwam en vanwege een schouderblessure niet meer kon fietsen. Desondanks heeft hij zich kranig door deze week heengebokst. Soms met een traan in de ogen. Chapeau!

Het mag gezegd, door de hele groep werd goed gefietst, maar altijd is er weer iemand de sterkste. We noemen de kopgroep hier bij naam: Mark, Math, Gerry, Piet, Bart, Bérke en Servé. In de Kadastergazet lazen we, dat ook Math M. sterk fietste. En zo was het ook! Op het eindstation, de badplaats Barcares, werd een feestje gebouwd op de prachtige fietsweek.

Maralp -Tour – 1996

Voor het Zwitsers – Italiaans 2- daags fietsavontuur dat de Maralp – tour heet en 370 km lang is meldten zich negen fietsers, nl. Lambert Jeukens, André Wolfs, Fred Doensen, Pierre Bex, Fred van Irsen, Robert Brouwers, Jo Wolfs, Theo Beijers en Gerrit Rousch. Het besturen van de volgbus nam Jef Beckers voor zijn rekening. Nu ze toch zo ver van huis waren zouden zij er een 5 – daagse fietsweek van maken. Deze week viel samen met de Pyreneeënweek, zodat er in deze periode nogal wat Wielervrienden van huis waren.

Voor de toch zware Maralptour werd in Naters (Wallis) gestart; over de Simplon- pas, met als eindpunt het Italiaanse Savona aan de Middellandse Zee. In Vivione, na 190 km werd, overnacht. De tweede dag wachtte nog 180 km. Niet zo moeilijk, maar toch moesten enkele venijnige klimmetjes genomen worden, met aan het eind nog zo'n 28 km valsplat naar de Passo del Giove (516 m). Het weer was goed en de verzorging onderweg ook. Er werd op een contrôle-plaats zelfs een spaghetti – lunch geserveerd.

Koud Buffet

Onder begeleiding van een politie – escorte reed het 300 man sterk peloton Savona binnen. Hier werden zij onthaald op muziek en een uitgebreid koud buffet. De Eijdsense groep bleef nog een paar dagen in Wallis om te fietsen, maar moest een dag passen vanwege de regen. De laatste dag fietste een gedeelte van de groep de Drie-passentocht over de Grimsel -, de Susten – en de Furkapas.

Catalaanse Week – 1998

In een hevig noodweer dat ons in de Catalaanse week van 23 tot en met 30 april 1998 tijdens de beklimming van de Peguera overviel, misten we d'n Maurice. Hij nam bij de afdaling een verkeerde afslag. Na uren zoeken en met behulp van de Spaanse politie werd de verloren zoon opgespoord.

Vijf leden van de fietsclub nl. Math Poismans, Maurice Swinnen, Willy Theunissen, Servé Aarts en Jacques Vranken, gingen op uitnodiging van de gebroeders Piet en Bérke Pannemans, Jan Janssen en Piet Houben een week naar Spanje om fietsend de Costa Brava en het achterliggend heuvelachtig gebied te verkennen. De beide Pannemansen en hun Belgische vrienden, kenden deze streek reeds van vroegere fietsvakanties.

Van uit onze thuisbasis Lloret de Mar werd dagelijks vertrokken voor een ritje variërend van 80 tot 150 km. Zowel de kustwegen als het daarachter liggende heuvelachtig en zelfs bergachtig gebied bezorgden ons veel klimwerk. De tochten over de Col Formique, de Col Sante Fé, de Col San Gregorio, de Santa Grau en de San Hilario waren wel pittig en mooi. Op de Rasás de Pequera (1800 m) moesten we na 5 km klimmen rechtsomkeerd maken vanwege een noodweer. Al met al werd het een fijne fietsweek, waarin het zo vroeg in het seizoen wel even wennen was aan het echt bergop fietsen.

Alpentocht 1999

Goed voorbereid vertrokken op 3 september elf wielervrienden naar Frankrijk voor de Alpen – Provence –tocht, van Briancon naar Bedoin. Een 5- daagse tocht over 606 km, op papier gezet en georganiseerd door Bart Janssen en Gerry Theunissen.

In het draaiboek dat Mark Janssen over deze fietsweek maakte schetste hij een karikatuur van alle deelnemers en gaf hun tevens allen een koosnaampje.

Bart typeerde hij als: “de Diesel”; Gerry als “de Kapitein”; Servé Aarts als “de Explosie”; Jef Creuwels als “de Flits van Caestert”; Brosie Drippy als “het Goudhaantje”; Math Miesen als “de Twijfelaar”; Theo Partouns als “de Zweter”; Jo Pinckaers als “de fietsende Mécanicien”; Math Poismans als “het Wieltje”; John Smulders als “de Mestrechteneer”; en Jacques Vranken als “de Beul van Oost”.

Na een nachtelijke rit werd als voorproefje op deze 5- etappentocht de moeilijke Col du Granon (2410 m) gefietst; een van de zwaarste Alpencols, die een gemiddeld stijgingspercentage kent van 9 ½.

Na de eigenlijke start in Briançon, op weg naar Le Grand Canyon du Verdon, beklommen zij de Col d'izard (2360 m); de col de Vars (2111 m); de Col de la Bonette (2802) – deels in de regen – en de Col de la Cuillole (1678 m). Deze Alpenreuzen werden afgewisseld met Gorges en prachtige Provençaalse landschappen.

Na de bergetappes van de eerste twee dagen fietste de groep verder door het Nationaal "Parc de Mercantour" richting Le Mont Ventoux, die zij vanuit Sault beklommen. De hele tocht langs de prachtige Gorges du Verdon en de Gorges de la Nesque was bijzonder rijk aan natuurschoon en kende weinig vlakke kilometers.

De "Flits van Caestert" deed zijn Koosnaam alle eer aan en werd de ongekroonde bergkoning. De etappe – plaatsen waren dit keer: Briançon, Barcelonnette, Castellane, Bauduen, Abt en Bedoin.

Voor de elf Alpenjongens werd deze fietsweek het hoogtepunt van 1999.

Cyclo – Sportieven

De cyclo- sportieven werd een nieuwe ent aan de fietsboom

Deze zijn prestatief. Je kunt je krachten eens met anderen meten op de lange afstand. Het zijn in het algemeen geen gemakkelijke ritten. Wel komen er steeds meer deelnemers op af.

In de loop der jaren verschenen de Wielervrienden met een steeds wisselend groepje, in totaal zes verschillende cyclo- sportieven aan de start. Een overzicht:

1. 1989 "Trofee Europeen Cyclosporitif Spa".

In een grote groep werden we om 08.00 vanuit Spa door Eddy Merckx weggeschoten voor 151 zware kilometers. Bij de 600 vertrekkers was ook een ploeg van fietsers uit Berg en Terblijt (w.o. Bér Rosier) en Eijsden (Gerry Theunissen, Math Poismans en Willy Theunissen). Onze begeleidster was toen Yvonne Smeets. Het hoogteverschil bedroeg 2904m, terwijl 19 hellingen in de route opgenomen waren. Hieronder de Côte de Surrister, de Solwaster, Hockay, Bevercé, Côte de Wavreumont, de Haute Levée, de Stockeu, de Wanne (achterkant), de Brume, de Fosse, de Rahier, de Rosier, de Sarpay en de Annette en Lubin. De groep Eijsden/Berg/Maastricht bleef de hele route bij elkaar en pauzeerde nauwelijks op de controleplaatsen. De resultaten werden niet uitgedrukt in "goud", "zilver" of "brons" maar we werden gekwalificeerd met een nummer aan de hand van binnenkomst. We hadden hard gefietst, maar onze namen kwamen toch niet voor bij de hoogstgekwalficeerden!

2. 1992. La Jubaru

De mooie Jubaru is 175 km lang en vertrok vanuit Doornik. Aan deze cyclo-sportieve heeft Lucien van Impe zijn naam gegeven. Lucien zelf schoot de meute van 2400 fietsers vanuit Kain (Doornik) op weg. Theo Partouns, Jo Pinckaers en Willy Theunissen waren de enige uit Eijsden die zich hier wilden meten.

La Jubaru is mooi; 175 km over een niet te zwaar parcours in de Belgische heuvelstreek van de Monts de Frasnès. Toch 24 hellingen, soms met erg steile stukken van 17 en zelfs 19%, zoals de Mourcourt, de Trou Robin, de Pendu, de Rossignol, de St.Sauveur, de col Croix, de Jubaru, de Hameau Delfosse en Le Beau Sité.

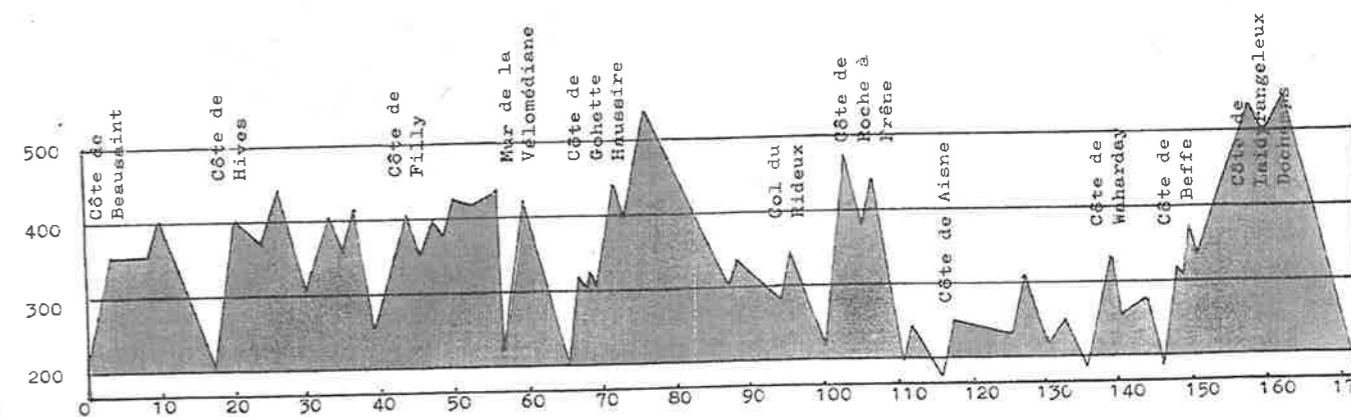
Wij bleven de hele dag samen; namen een ruime koffiepauze en schuilden voor een stevig onweer. Zoiets moet je in een "wedstrijd" natuurlijk nooit doen; zo haal je nooit "goud"!

3. 1992 La Claude Criquelion

Hier in La Roche, op de 175 km lange en zware Vélomédiane, met 3300m hoogteverschil, was er wel "goud, nl. voor Math Poismans en Gerry Theunissen. De zilveren medaille kregen in volgorde van binnenkomst: Math Miesen, Willy Theunissen, Jo Pinckaers, Bér Rosier, Theo Partouns en André Wolfs. Vanwege een lekke band miste Sjur Rouschop dit metaal op enkele seconden en moest zich tevreden stellen met "brons". Er werd rondom La Roche hard gefietst. Als moeilijke hellingen van de 24 te beklimmen Côtes noemen we: de Côte de Beausaint, de Côte de Hives, de Côte de Filly, le Mur de Vélomédiane, de Côte de Gohette, de Côte de Houssuire, de Côte de Rideux, de Côte de Roche à Frère, de Côte de Waharday, de Côte de Beffe en de Côte de Dochamps.

Vanwege een computerfoutje werd het "zilver" van Math Miesen later gecorrigeerd in "goud". Een jaar later waren Math Miesen en Math Poismans opnieuw in La Roche om La Vélomédiane te fietsen. Ook toen haalden beiden de gouden medaille.

4 1993 La Jacques Anquetil

Op 15 mei 1993 gingen vijf Eijsdense fietsers nl. Servé Aarts, Lambert Jeukens, Fred Doensen, Pierre Bex en Willy Theunissen "even" naar Villebon sur Yvette- een voorstadje van Pa-

rijs – om hier de 199 km lange cyclo –sportieve La Jacques Anquetil te fietsen. De rit ging over een mooi en glooiend landschap. Echt zwaar was het parcours niet. Toch moesten er 22 korte Côtes beklommen worden. Enkelen, zoals Le Choisel, Le Chateaufort en La Troche

1993

LA JACQUES ANQUETIL

VILLEBON SUR YVETTE

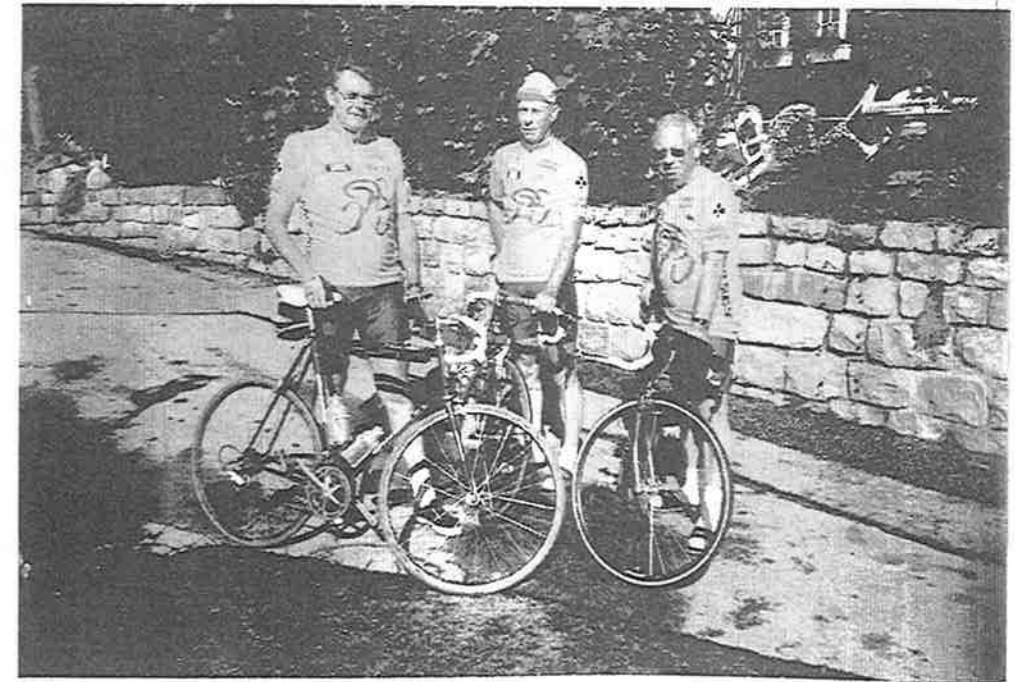
hebben toch een stijgingspercentage van zeventien procent. Iedereen reed zijn eigen koers. We zagen elkaar weer terug bij de finish waar de begeleiders Jef Beckers en Mia Theunissen ons opwachten. Het venijn zat dit keer in de staart. Lambert haalde hier goud. Servé kwam hiervoor net iets te kort. In volgorde van binnenkomst kregen de zilveren medaille: Servé, Willy, Pierre en Fred. Er werd die dag hard gefietst. Lambert haalde ruim 30 km per uur. en het gemiddelde van Willy was ook nog 28,60!! De wegen waren voor de 2900 deelnemers goed afgezet.

5 1998 La Challenge

Sjir Rouschop en Fred Doensen troffen het niet bij de La Challenge, die Aubel als Startplaats had. Het was slecht weer. In de 150km lange route waren alle mogelijke hellingen uit de buurt opgenomen. De 25 hellingen zorgden voor een hoogteverschil van 2100m. Mede door de regen was de Challenge erg zwaar. Fred, en even later, Sjir Rouschop kwamen "uitgewoond" in Aubel aan de finish, om hun T-shirt en de bronzen plak af te halen. "Die Challenge moeten jullie toch eens fietsen", raadde Fred ons aan.

6 1998 De Tony Romiger

Om de Tony Romiger te fietsen gingen Fred Doensen, Lambert Jeukens en Jef Beckers in september 1998 zelfs naar het Zwitserse Wallis. De start van de 107 km lange rit was in Vevey. Na een lang vlak en vals-plat gedeelte, volgde de 16 km lange klim van de Crans Montana. De laatste kilometers waren moeilijk. Op de top was de eindstreep. Lambert kwam als eerste van het Eijsdense trio boven, op afstand gevolgd door Fred. Hoewel Jef achterop raakte, kwam ook hij goed boven. de resultaten werden niet in goud, zilver en brons uitgedrukt, maar iedereen kreeg een classificatienummer in volgorde van binnenkomst. Een ereplaats was voor het Eijsdense trio niet weggelegd.

In dit hoofdstuk over de cyclo-sportieven willen we ook enkele andere prestatieve fietsevenementen opnemen, zoals:

1 de Pijl van het Zuiden 1976 en 1977

In de jaren 1976 en 1977 waren de Wielervrienden vertegenwoordigd in de Pijl van het Zuiden. De opzet van dit evenement was om in een bepaalde tijd- veelal van zo'n 2 uur – zo vaak mogelijk een vastgesteld rondje te fietsen. Bij toerbeurt was de start in Valkenburg en in Ulestraten.

De deelnemers uit Eijsden waren toen: Jef Aussems, Gerry Theunissen, Jo Schuldres, Fred Doensen, Bart Janssen, John Smulders en Hay Teuwen (2x).

2 Wereldkampioenschappen Sankt Johann

Maurice Swinnen is kind aan huis in het Oostenrijkse Sankt Anton, waar hij al verschillende jaren probeert een regenboogtrui te bemachtigen.

Eerst in de categorie beneden de 50 jaar. Nu in een van de senioren –categorieën. Hij reed al goede uitslagen, maar zal nog een tijdje moeten wachten om in de voetsporen van Pie Vaessen te kunnen treden. Volhouden Maurice! Hay Teuwen was in 1991 samen met Maurice in Sankt Johann. Hij trainde veel, kreeg een goede klassering, maar ook voor Hay was er nog geen ereprijs.

3 Hel van het Mergelland 1995

In 1995 het jaar van ons 20 jarig bestaan streden wij voor eigen publiek, samen met de ploeg van het Pro-team en een aantal oud- wedstrijd-rijders in de Hel van het Mergelland. Het was druk en gezellig in de Diepstraat. 60 km stonden op het programma. Er werd ontzettend hard gefietst. Enkele van ons hadden toch wel moeite met een échte koers.

De meeste Wielervrienden konden goed in het peloton volgen. Een kopgroep bestaande uit Mah Poismans, Jef Creuwels en Maurice Swinnen werd door de wedstrijdleiding teruggefloten omdat hun demarrage te vroeg geplaatst werd. De koers werd uiteindelijk gewonnen door de ex-prof Wim Jennen.

Groen Podium

Tweede en derde werden respectievelijk Jef Creuwels en Mark Janssen. Door middel van de door bouwbedrijf Jacq. de Groen en Coen en Lilian van de Greune Mèrt gesponsorde kleding, was het podium toch flink groengekleurd. en zo hoorde dit ook! Ere –plaatsen waren er verder voor Math Poismans (4), Piet Kievit (5), Maurice Swinnen (6), Math Pustgens (7), Bart Janssen (8), Gerry Theunissen (9), Ton Buitink (10), Hay Teuwen (11), Lambert Jeukens (12), Fons Bessems (13), Math Miesen (14), Hans Erkens (15), Albert Deckers (19) en Jo Wolfs (20).

Veldtoertochten

In de 80 –er jaren waren de veldtoertochten in opkomst. Vooral in het Brabantse waren deze nogal populair. Als club namen wij drie keer aan deze "modder en zand" ritten deel.

In 1986 fietste bijna iedereen op "gewone" racefietsen. Maar de ATB-periode kwam er aan!

Twee jaar later fietste al meer dan de helft van de deelnemers aan de veldtoertochten op een ATB. De meeste van onze club zijn nooit enthousiast kunnen worden voor het ATB – rijden en schaften zich dan ook nimmer een ATB aan.

Martin Crousen was in de beginjaren al een artiest op deze veldtoertochten. Hij is dan ook altijd de ATB trouw gebleven en heeft er tot op de dag van vandaag veel plezier in om zich met een groep jeugdigen wekelijks op de ATB te meten.

Schijndel 1986

Deze rit, 40 km lang, leidde door bossen, veldwegen en karrensporen over een hard bevroren grond, die moeilijk te berijden was. De Eijsdense deelnemers, die vanaf café de Hopbel van start gingen waren: Lambert Jeukens, Gerry Theunissen, Jean Weijsen, Fred Doensen, Martin Crousen, Sjr Rouschop en Willy Theunissen. Henri Creuwels was onze verzorger. Voor iedereen was deze dag wel een leuke ervaring.

Schijndel 1987

Dit keer waren de veldwegen en bospaden erg modderig. We moesten zelfs over een stuk geploegd akkerland ploeteren. De modder vloog ons om de oren en in je ogen. De rit was 36 km lang en op de rust – en controleplaats was voor iedereen soep.

Net als de eerste keer, konden we onze racefietsen in het depot van Brouwers Machines in Schijndel schoonspuiten met de hogedruk spuit.
De Eijdsense deelnemers waren dit keer Fred Lieben, Maurice Swinnen, Willy Theunissen, Jef Smeets, Fred Doensen, Bart Janssen, Martin Crousen en André Wolfs.

Valkenswaard 1988

Acht deelnemers nl. André Wolfs, Fred Doensen, Theo Partouns, Lambert Jeukens, Jef Smeets, Martin Creuwels, Willy Theunissen en gastrenner Willy Sabel, meldten zich op deze 15e januari in café San Remo om deel te nemen aan het "37km zand en modderballet" in Valkenswaard. Hier ging Theo liefst drie keer over de kop. Een geluk, dat hij niet in de sloot terecht kwam, die vlak naast het modderpad lag. De soep, die ons ook op deze rit onderweg aangeboden werd, smaakte weer goed.

St. Nicolaasfeest

Ons lid Jo Schuldres "speelde" al jaren voor Sinterklaas bij de harmonie "St. Cécile". Op ons verzoek, om na zijn optreden bij de roei ook nog een uurtje de gast te zijn in de Greune Mèrt bij de kinderen van de Wielervriende, ging de wielervriende-Sinterklaas gaarne in. Het eerste jaar werd dit kinderfeest eigenlijk georganiseerd door Fred en José Doensen. Zij zorgden voor wat cadeautjes, dan bracht Sjir Rouschop nog iets mee van de Pays-Bas bank en sleepte John Smulders voor een prikje wat snoep- en strooigoed aan. Hierna heeft de club dit kinderfeest voortgezet. In het begin waren er wel 30 kinderen, die allen om beurten bij Sinterklaas moesten komen en een cadeautje kregen. Het bestuur had tevoren handen vol werk om te zorgen dat er voor ieder kind een cadeautje –aangepast aan de leeftijd- was. En er moest over de kinderen informatie zijn om door te spelen aan Sinterklaas. Ook grote kinderen – fietsers dus – werden af en toe eens bij Sint op het matje geroepen of moesten een liedje zingen. Zo ook Jeanne en Bèr en later Coen en Lilian, die uiteraard geregeld de klos waren. Sinds het ongeval met Jo, in 1985, was Huub Quadvlieg Sinterklaas. Ook hij zorgde telkens voor een leuk Sinterklaasfeest. Terwijl de Wielervrienden af en toe eens een glas bier lieten aanrukken, dronken Sinterklaas en de Pietermannen graag een neutje mee. De kinderen werden op de duur te groot voor het Sinterklaasfeest en nieuwe aanwas was er (bijna) niet. De Sint meende dat er teveel gefietst werd en te weinig aandacht besteed werd aan gezinsuitbreiding. In 1994 zijn we, vanwege het gering aantal kinderen gestopt. Eigenlijk jammer, maar ook bij de Wielervrienden liet de vergrijzing zich gelden.

Wisten jullie.....

- dat Theo P. en André W. al voordat de fietsclub opgericht werd, de 125 km lange toerit Maastricht – Namur en terug fietsten?
- dat dezelfde Theo de a- techneuten (met de twee linker handen) van de club, onderweg altijd behulpzaam is met het opleggen van een nieuwe tube (nu; bandje)?
- dat in de beginjaren van Tilff – Bastogne – Tilff thermo – kannen warme soep, halve haantjes, rijstevlaai en boterhammen met spek en ei meegenomen werden om te overleven?
- dat deze T.B.T. nu gefietst wordt op twee bananen en enkele reepjes müssli en isostar?
- dat we de volgende bestuurders van de volgauto's op lange ritten toch even willen dank zeggen, nl. aan Pa Doensen, Jean Maas, Gerry Schroen, Jacques Deckers, Theo Schuldres, Yvonne Smeets en Jef Beckers.
- dat Jean en Marlies Weijsen in vroegere jaren dé grote animators waren, als er weer eens een Abraham- pop gemaakt moest worden?
- dat er nu al 33 Abrahammen in de club fietsen?
- dat het aanhangwagentje afkomstig is van Fred D. zijn Brouwers Machines en dat dit door onze technische mensen "verbouwd" werd tot een stabiel fietsenvervoermiddel?

- dat Fidel een zwak heeft voor de Muur van Geraardsbergen en speciaal hier met vakantie ging?
- dat hij hier "klimbezoek" kreeg van Bart, die ook verkikkerd is op deze keitjesberg;
- dat de oud-brandweerman Albert "gesponsord" door de commandant, in zijn eentje de Alpe d'Huez opfietste in een fantastische tijd, die hij ons echter nooit heeft medegedeeld?
- dat Lambert en Jef S. jaren geleden gemiddeld tien keer per jaar samen naar Banneux fietsen?
- dat hun vrouwtjes Thea en Elly hier een stokje voor staken toen bekend werd dat in deze buurt een "louche tent" geëxploiteerd werd door enkele paters?
- dat Bart, Hay, Gerry en Willy tijdens de Ronde van Nederland verrast werden toen hun vrouwtjes Maria, Lucy, Elly en Mia in Arcen aan de eindstreep (v.d. 3^e etappe) hun stonden op te wachten?
- dat Willy de Ronde van Nederland ge- of misbruikte om in de avonduren bezoekjes af te leggen bij een oude vriend in Uitgeest en bij een – blijkbaar aardig – nichtje van Mia in Asten?
- dat Jef Aussems aan zijn 50^e verjaardag een bijzonder tintje gaf tijdens de zondagrit, door de hele groep in de Tienhovenmolen uit 1855, bij Bemelen te tracteren op bier, frisdrank en vlaai ?
- dat Fred D. en Jo Schuldres in 1984 als proefpersonen hebben gefungeerd voor de farmaceutische industrie en dat deze "gezondheidstesten voor getrainde mensen"beiden een nieuwe racefiets opleverde?
- dat dezelfde Jo S. een fair-play bokaal aan de club heeft geschonken?
- dat deze slechts één keer werd toegekend en uitgereikt aan Jo Wolfs?
- dat een groep fietsers uit Heer onze beste klanten waren van ons buffet dat we tijdens de Diepstraatfeesten runden?
- dat deze jongens in de late namiddag door hun vrouwen met de auto's opgehaald moesten worden omdat fietsen voor hen niet meer mogelijk was?
- dat Fred D. in 1987 een 2- daagse sponsortocht Parijs – Gronsveld (431km) fietste ten bate van de harmonie van Gronsveld?

- dat Willy in 1995 deel uitmaakte van een groep fietsers uit Heer, die een sponsortocht van Heer naar Rome maakten?

- dat niet alleen Jean W. maar ook de zwaar besnorde André te gast was van de Gentlemen uit Geleen om de lange afstandstocht Barcelona – Geleen te fietsen?
- dat Pierre Bex ooit is uitgeroepen tot de renner met de beste stijl van de club?
- dat er nog steeds fietsers zijn, die het fijne niet weten van de geheimzinnige opblaasbare pop van Heinz en André W. tijdens de Alpentocht van 1993?
- dat de cols die beklommen werden steeds hoger worden, de regen steeds heviger, de kou steeds kouder en de verhalen steeds sterker?
- dat je bij de beklimming van de Kemmelberg goed moet opletten dat je voorwiel niet van de grond komt, anders sla je achterover?
- dat Fred D., Willy en Jean W. jaren geleden- met Marlies als begeleidster – naar St. Michielsgestel fietsten om Petra te gaan opzoeken?
- dat Marlies 'iets onder de kurk had' voor onderweg en wij in St. Michielsgestel gratis een interessante rondleiding kregen van Petra?

- dat de kei die Jean M. en Gerry S. in Parijs – Roubaix met een breekijzer uit de grond haalden nog steeds een ereplaats heeft in ons clublokaal?

- dat Maurice in de nacht vóór de slotetappe van Brugge – Mont Ventoux zestien flesjes frisdrank uit de koelkast van zijn hotelkamer leegdrank?

-dat hij het ook nog gek vond, dat hij daags erna hiervan ziek was en slechts met moeite boven op de Mt. – Ventoux kwam?

- dat Gerry eens tijdens de Waalse Pijl muilezel speelde voor Theo Gulikers door diens rugzak, vol gereedschap, de hele rit mee te zeulen?

- dat verschillende leden hun vakantie in Frankrijk zó afstemmen, dat zij weer een col aan hun palmares kunnen toevoegen?

- dat dit lijstje van namen te groot is om hier op te noemen;
- dat Jef Cr. Twintig keer de Mont-Ventoux gefietst heeft en hij de klim vanuit Malaucène de moeilijkste vindt?

- dat Jean Maas vroeger niet alleen onze begeleider en mecanicien was op lange tochten, maar tevens masseur?
- dat hij je benen masseerde met zijn vieze olie-handen waarmee hij tevoren een ketting had gesmeerd?

- dat Hay nog steeds niet de troostprijs heeft gekregen van de ongelukkigste renner, toen hij in 1996 in de Pyreneeën ten val kwam?

- dat naar het schijnt, de Wielervrienden landelijke bekendheid kregen vanwege de artikelen die in het lijfblad TFM van de NTFU verschenen?

- dat Italianen gek zijn op Nederlandse sigaren?

- dat de groep Wielervrienden die Milaan – San Remo fietsten hier ervaring mee hebben en hun dit maffia – gebaar een grote Coppa opleverde?

-dat cognacjes meerdere keren een rol hebben gespeeld op toertochten, en dan niet alleen in Parijs – Brussel?

- dat voor een cognacje in Wallis ooit f 12,50 en in Roubaix zelfs f 20,-- neergeteld moest worden?

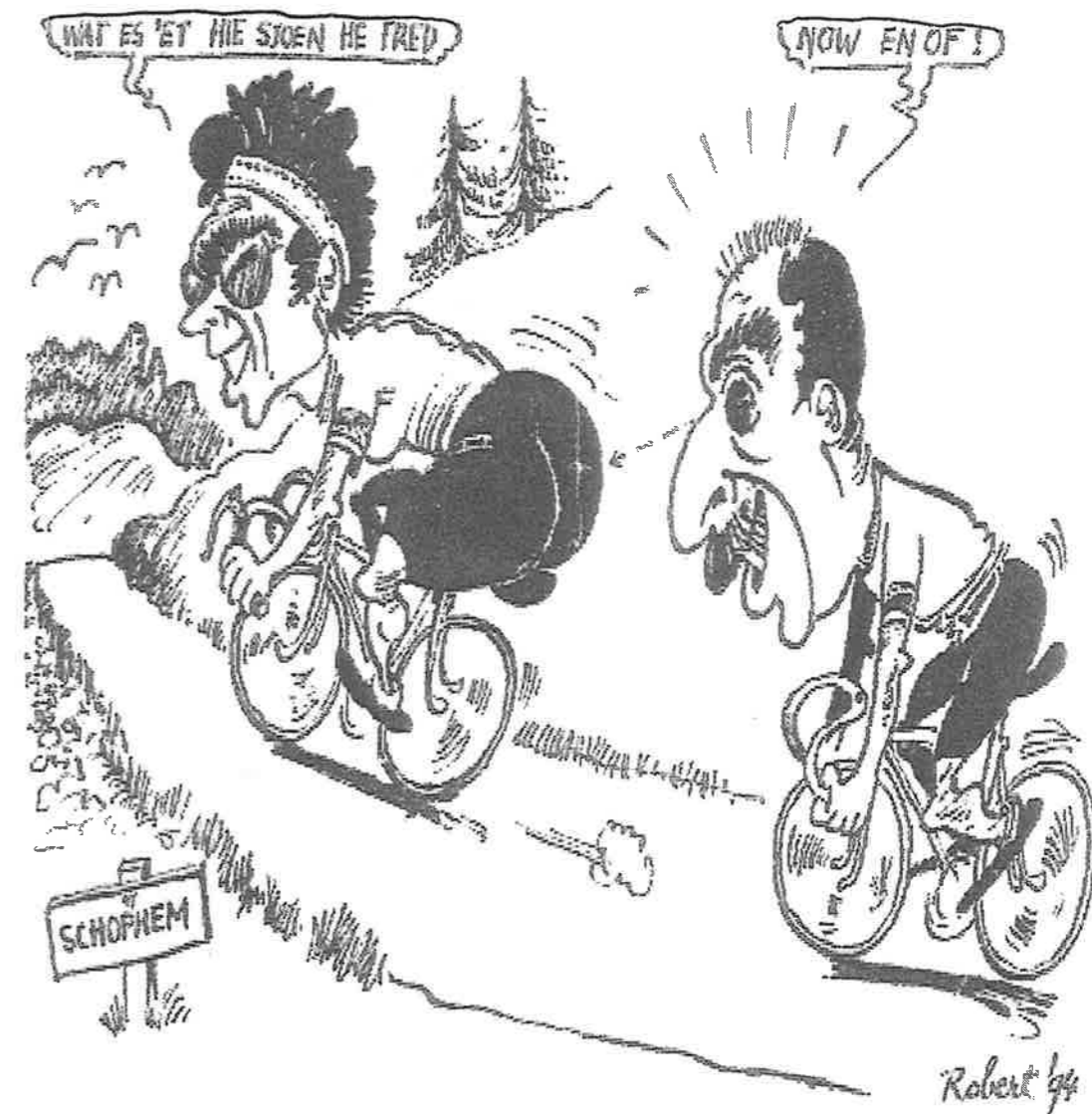
- dat een Spaanse veterano of een pastis, volgens Robert nét zo lekker en niet zo duur is?

- dat Lambert zich op de rustplaats in St. Vith – tijdens de natte en erg koude Eurotour – ernstig zorgen maakte dat een klein en belangrijk gedeelte van zijn onderlijf dood was?

- dat Thea ons daarna op de hoogte heeft gebracht van zijn spoedig herstel?

- dat enkele leden van de club – onder leiding van Jean Weijsen, André Wolfs en Fred Lieben eens veel succes hebben gehad met hun fruitkarretje in de Carnavalsoptocht?
- dat de zakken van de truien erg klein zijn anders zou Servé een hele tros bananen meenemen op een lange toerit?
- dat de Wielervrienden in vroegere tijden tijdens carnavalsavonden bij Jeanne en Bèr vaker optraden?
- dat Sjr als Dorus, alsook Fred D. en Jef B. (Claus en Klaus) met de act "Het Noordzeestrand" voor toppers zorgden?
- dat Jef en Fred ook schitterden in hun creatie van Beppie Kraft en de Vogel?
- dat de M.Z.M. (Meiden Zonder Naam) met hun optreden in hun korte rokjes ook geweldig succes hadden?
- dat de M.Z.M. bestond uit Corry Deckers, Annelies Lieben, Marlies Weijsen, José Doensen, Annemie Smulders en Lieke Rouschop?
- dat de Wielervrienden ook menige carnavalsprins leverde aan de C.V. De Greune Mért en dat Martin Creuwels het zelfs presteerde om viermaal te worden?
- dat hij nu slechts drie of vier van dit gele wondermiddel kan meenemen?
- dat Fred v.I. veel liever een extra blikje rijst wil eten?
- dat, nu we het toch over eten hebben, Jef Smeets in vroegere jaren tijdens onze feestavonden de club op zelfgemaakt "huidvlees" en zelf gebakken brood tracteerde?
- dat Piet kind aan huis is in Catalania waar hij al jaren met zijn Belgische vrienden de Costa's en het achterland afraast op de fiets?
- dat Jean Maas in de buurt van Queu'du Bois nog enkele pukkeltjes weet te liggen, die hij nog eens in een seizoensafsluitingsrit wil opnemen?
- dat Robert en Willy, samen met drie andere fietsers uit de buurt, de pelgrimstocht naar Santiago de Compostela fietsten en hier vergaten een kaarsje te laten branden voor het welzijn van de Wielervrienden?
- dat het hun verwonderd dat niet meer jongens van de fietsclub een dergelijk fietsavontuur willen meemaken?
- dat, voordat we ons clublied 'Zoe greun es graoës' hadden, we ons tevreden moesten stellen met het lied 'In het kleine café aan de haven'. dat we altijd in het havencafé in Stein zongen?
- dat je een volledig voetbalelftal (plus wisselers) kunt opstellen uit onze leden, die vroeger bij de VV. Eijsden hebben gespeeld. Deze spelers zijn; Lambert, Tonny, Coen, Gerrit, Willy, Ger S., Hay, Math M., Gerry, Fred v.I., Jeng en Jo Sp.?

- dat we op fietstochten ervaarden dat landmeter en Maastrichtenaar Math M. in de omgeving van La Roche net zo bekend is, als in Zuid – Limburg?
- dat we vele jaren in een groep, samen met onze meisjes, naar St. Gerardus in Wittem liepen?
- dat de eerst stop al bij de Bosrand gehouden werd en we een " versterkertje "kregen van begeleidster Marlies W.?
- dat Fons Bessems, na drie overwinningen op rij in de tijdrit, deze sportieve eer aan anderen heeft overgelaten?
- dat Jef C. tot op heden de snelste tijd neerzette in de tijdrit en nog steeds wacht op de volgende tijdrit, omdat hij graag geklopt wil worden?
- dat je de woorden: " een lekker ritje"op de zondagmorgen alleen hoort als de rit behoorlijk pittig is geweest?
- dat ik er nu mee ga ophouden, ook al heb ik nog lang niet alle namen van de clubleden genoemd?

LE TOUR DE SAVOIE 1993

met le Col d'Iseran, le Col d'Izoard, la Plagne & le Telegraphe en anderen...

ZOE GREUN as graas

VOILA BISMARCK

AODREE FRED JEF BART MATHIEU FIDEL

LE MOMENT SUPRÊME: HEINZ STAK AODREE VOORBIJ...

ALLEZ LES MOUSTACHES

enne BIER joo

GALIBIER

ich zal mar neet rooie nap

JO

ONZE DALERS:

BRCSI

MARK of us in steun

geheimzinnig pilletje

PETIT SAINT BERNARD

Wat zow de maria noe wer hebbe aa gevange

moag ich die poep oach 'ns hebbe?

Krantebolle, kies, vitamine, sokker, mienerale, massageolie, talkpoer, Brokrevet, isostaar, muesli, BOE ES MIENE SHAMPO?

koffiemolentje WILLY ROB Lucy HAY BÈR MATHY GERRY

verroger JOKE Robert

L.S.

Er staan enkele "slippen van de pen(computer)" in het boekje. Ergens een s, een n of e teveel of te weinig. Dan heet Coppi nog steeds Fausto en niet Fauso! En in moet een keertje en of is zijn.

Wel even dit: op pag. 90 staat de 2e alinea te hoog. Deze moet de 8e alinea worden. Dus onder de regel waarin het woordje "prins" is weggevallen.

W.T.

WIELERVRIENDEN
EIJSDEN
1974-1999

JUBILEUMBOEKJE 25jaar op weg

